

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

18 iulie 2016

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 260/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 260/02

Cauzele conexe C-260/14 și C-261/14: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 mai 2016 (cereri de decizie preliminară formulate de Curtea de Apel Bacău - România) – Județul Neamț (C-260/14), Județul Bacău (C-261/14)/Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice [Trimitere preliminară — Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 — Fondul european de dezvoltare regională (FEDER) — Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 — Atribuirea de către beneficiarul fondurilor, în calitate de autoritate contractantă, a unui contract care are ca obiect realizarea acțiunii subvenționate — Noțiunile „abatere” și/sau „neregularitate” — Criteriul referitor la „încălcarea dreptului Uniunii” — Proceduri de cerere de ofertă care contravin legislației naționale — Natura corecțiilor financiare adoptate de statele membre — Măsuri sau sancțiuni administrative] 2

2016/C 260/03

Cauza C-396/14: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Klagenævnet for Udbud - Danemarca) - MT Højgaard A/S, Züblin A/S/Banedanmark [Trimitere preliminară — Articolul 267 TFUE — Competența Curții — Calitate de instanță a organului de trimitere — Contract de achiziții publice în sectorul infrastructurilor feroviare — Procedură negociată — Directiva 2004/17/CE — Articolul 10 — Articolul 51 alineatul (3) — Principiul egalității de tratament a ofertanților — Grup compus din două societăți care a fost admis în calitate de ofertant — Ofertă depusă de una dintre cele două societăți, în nume propriu, cealaltă societate fiind declarată în faliment — Societate considerată aptă să fie admisă, singură, ca ofertant — Atribuirea contractului acestei societăți] 3

2016/C 260/04	Cauza C-550/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Østre Landsret - Danemarca) – Envirotec Denmark ApS/Skatteministeriet [Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Taxare inversă — Articolul 198 alineatul (2) — Aur sub formă de materie primă sau de produse semiprelucrate — Noțiune — Articolul 199 alineatul (1) litera (d) și anexa VI — Materiale uzate, deșeuri și rebuturi — Lingouri care rezultă din topirea unor obiecte și rebuturi diverse, destinate să permită extragerea aurului și de o puritate în aur mai mare de 325 de miimi]	4
2016/C 260/05	Cauza C-559/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa - Letonia) - Rūdolfs Meroni/Recoletos Limited [Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Recunoașterea și executarea unor măsuri provizorii și de conservare — Noțiunea „ordine publică”]	4
2016/C 260/06	Cauza C-607/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) - Regatul Unit) - Bookit, Ltd/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs [Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Scutire — Articolul 135 alineatul (1) litera (d) — Operațiuni privind plățile și viramentele — Noțiune — Cumpărare prin telefon sau pe internet de bilete de cinema — Plată cu cardul de debit sau cu cardul de credit — Servicii numite „de procesare a plății cu cardul”]	5
2016/C 260/07	Cauza C-48/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d’appel de Bruxelles - Belgia) - État belge, SPF Finances/NN (L) International SA, fostă ING International SA, succesoare în drepturi și obligații a ING Dynamic SA (Trimitere preliminară — Fiscalitate directă — Libera circulație a capitalurilor — Libera prestare a serviciilor — Directiva 69/335/CEE — Articolele 2, 4, 10 și 11 — Directiva 85/611/CEE — Articolele 10 CE și 293 CE — Taxa anuală aplicabilă organismelor de plasament colectiv — Dublă impunere — Sancțiune aplicabilă organismelor de plasament colectiv de drept străin)	6
2016/C 260/08	Cauza C-130/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) - Regatul Unit) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs/National Exhibition Centre Limited [Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — A șasea directivă 77/388/CEE — Scutire — Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 — Operațiuni privind plăți și viramente — Noțiune — Cumpărarea de bilete pentru spectacole sau pentru alte evenimente — Plata cu un card de debit sau cu un card de credit — Servicii denumite „de prelucrare a plății cu un card”]	7
2016/C 260/09	Cauza C-198/15: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) - Regatul Unit) – Invamed Group Ltd și alții/Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs (Trimitere preliminară — Tarifal vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Secțiunea a XVII-a — Mijloace de transport și echipamente auxiliare — Capitolul 87 — Vehicule terestre, altele decât materialul rulant de cale ferată și tramvai; părți și accesorii ale acestora — Pozițiile 8703 și 8713 — Vehicule cu motor electric alimentat de o baterie — Noțiunea „persoane invalide”)	7
2016/C 260/10	Cauza C-224/15 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 mai 2016 – Rose Vision, SL/Comisia Europeană (Recurs — Proiecte finanțate de Uniunea Europeană în domeniul cercetării — Audituri care constată nereguli în punerea în aplicare a anumitor proiecte — Decizii ale Comisiei de suspendare a plății sumelor de plătit în cadrul anumitor proiecte — Acțiune în răspundere — Respingere — Motivare)	8

2016/C 260/11	Cauza C-244/15: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 26 mai 2016 - Comisia Europeană/Republica Elenă (Neindeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Fiscalitate — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Articolul 40 din Acordul privind SEE — Taxe asupra succesiunii — Reglementare a unui stat membru care prevede o scutire de taxe asupra succesiunii, aferente reședinței principale, cu condiția ca moștenitorul să aibă reședința permanentă în acest stat membru — Restricție — Justificare)	9
2016/C 260/12	Cauza C-262/15: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof - Austria) – GD European Land Systems – Steyr GmbH/Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien [Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Clasificarea mărfurilor — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Nomenclatura combinată — Poziția 8710 și subpoziția 9305 91 00 — Nota 3 din secțiunea XVII și nota 1 litera (c) din capitolul 93 — Tancuri și alte vehicule blindate de luptă, motorizate — Arme de război — Clasificarea unui sistem de tip turelă]	9
2016/C 260/13	Cauza C-273/15: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa - Letonia) – ZS „Ezernieki”/Lauku atbalsta dienests [Trimitere preliminară — Agricultură — Fondul european de orientare și garantare agricolă — Regulamentele (CE) nr. 1257/1999 și nr. 817/2004 — Sprijin pentru dezvoltarea rurală — Recuperarea plăților nedatorate — Mărire peste pragul prevăzut a suprafeței declarate în perioada de angajament de cinci ani — Înlocuirea angajamentului inițial printr-un nou angajament — Nerespectarea de către beneficiar a obligației de depunere a cererii anuale de plată a ajutorului — Reglementare națională care impune rambursarea ajutoarelor plătite pentru mai mulți ani — Principiul proporționalității — Articolele 17 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]	10
2016/C 260/14	Cauza C-286/15: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa - Letonia) – Valsts ieņēmumu dienests/SIA „Latvijas propāna gāze” (Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Poziția 2711 — Gaz de sondă și alte hidrocarburi gazoase — Material care conferă caracterul esențial — Gaz de sondă lichefiat)	11
2016/C 260/15	Cauza C-300/15: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal administratif - Luxemburg) - Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser/Directeur de l'administration des contributions directes (Trimitere preliminară — Articolele 21 TFUE și 45 TFUE — Libera circulație și libertatea de ședere a persoanelor, precum și a lucrătorilor — Impozit pe venit — Pensie pentru limită de vârstă — Credit fiscal pentru pensionari — Condiții de atribuire — Deținerea unei fișe de reținere a impozitului emise de administrația națională)	12
2016/C 260/16	Cauza C-108/16 PPU: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam - Țările de Jos) – Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui Paweł Dworzecki [Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Mandat european de arestare — Articolul 4a alineatul (1) — Proceduri de predare între statele membre — Condiții de executare — Motive de neexecutare facultativă — Excepții — Executare obligatorie — Pedepsă pronunțată în lipsă — Noțiunile „citare personală la proces” și „informare oficială prin alte mijloace” — Noțiuni autonome de drept al Uniunii]	13
2016/C 260/17	Cauza C-319/15: Ordonanța Curții (Camera a doua) din 23 martie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour administrative d'appel de Paris - Franța) - Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited/Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique (Trimitere preliminară — Nepronunțare asupra fondului)	13

2016/C 260/18	Cauza C-520/15: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 25 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute [Trimitere preliminară — Regulamentul de procedură al Curții — Articolul 53 alineatul (2) — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 al doilea paragraf și articolul 54 — Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — Articolul 6 alineatul (1) — Cale de atac extraordinară în fața Președintelui Republicii Italiene — Opoziție la calea de atac formulată de o parte din litigiu — Modificarea căii de atac extraordinare menționate într-o cale de atac jurisdicțională — Punere în aplicare a dreptului Uniunii — Lipsă — Necompetență vădită a Curții]	14
2016/C 260/19	Cauza C-63/16 P: Recurs introdus la 4 februarie 2016 de Actega Terra GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 23 noiembrie 2015 în cauza T-766/14, Actega Terra GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	15
2016/C 260/20	Cauza C-124/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht München (Germania) la 29 februarie 2016 – Procedură penală împotriva lui Ianos Tranca	15
2016/C 260/21	Cauza C-188/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht München I (Germania) la 4 aprilie 2016 – Procedură penală împotriva lui Ionel Opria	16
2016/C 260/22	Cauza C-195/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Kehl (Germania) la 7 aprilie 2016 – I	17
2016/C 260/23	Cauza C-201/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 12 aprilie 2016 – Majid (alias Madzhdi) Shiri	18
2016/C 260/24	Cauza C-210/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 14 aprilie 2016 – Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein/Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH	18
2016/C 260/25	Cauza C-213/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht München (Germania) la 18 aprilie 2016 – Procedură penală împotriva lui Tanja Reiter	20
2016/C 260/26	Cauza C-230/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Germania) la 25 aprilie 2016 - Coty Germany GmbH/Parfümerie Akzente GmbH	21
2016/C 260/27	Cauza C-233/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 25 aprilie 2016 - Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Generalitat de Catalunya	21
2016/C 260/28	Cauza C-234/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 25 aprilie 2016 - Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias	22
2016/C 260/29	Cauza C-235/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 25 aprilie 2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejo de Gobierno del Principado de Asturias	23
2016/C 260/30	Cauza C-236/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 25 aprilie 2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón	24

2016/C 260/31	Cauza C-237/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 25 aprilie 2016 - Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón	25
2016/C 260/32	Cauza C-244/16 P: Recurs introdus la 27 aprilie 2016 de Industrias Químicas del Vallés, S.A. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 16 februarie 2016 în cauza T-296/15, Industrias Químicas del Vallés/Comisia	25
2016/C 260/33	Cauza C-246/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione tributaria provinciale di Siracusa (Italia) la 28 aprilie 2016 – Enzo Di Maura/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa	26
2016/C 260/34	Cauza C-248/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 2 mai 2016 - Austria Asphalt GmbH & Co OG/Bundeskartellanwalt	27
2016/C 260/35	Cauza C-253/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 3 mai 2016 - Flibtravel International SA, Leonard Travel International SA/AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS și alții	28
2016/C 260/36	Cauza C-256/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 9 mai 2016 - Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg	29
2016/C 260/37	Cauza C-258/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 9 mai 2016 – Finnair Oyj/Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia	29
2016/C 260/38	Cauza C-262/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Regatul Unit) la 12 mai 2016 - Shields & Sons Partnership/The Commissioners for Her Majesty's of Revenue and Customs	30
2016/C 260/39	Cauza C-266/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul-Unit) la 13 mai 2016 - Western Sahara Campaign UK/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs și Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs	31
2016/C 260/40	Cauza C-267/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of Gibraltar (Regatul Unit) la 13 mai 2016 - Albert Buhagiar, Wayne Piri, Stephanie Piri, Arthur Taylor, Henry Bonifacio, Colin Tomlinson, Darren Sheriff/The Hon. Gilbert Licudi QC MP Minister for Justice	32
2016/C 260/41	Cauza C-280/16 P: Recurs introdus la 17 mai 2016 de Società cooperativa Amrita arl și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 11 martie 2016 în cauza T-439/15, Amrita și alții/Comisia	33
2016/C 260/42	Cauza C-288/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 23 mai 2016 – IK „L.Č.” IK/Valsts ieņēmumu dienests	35
2016/C 260/43	Cauza C-300/16 P: Recurs introdus la 26 mai 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 16 martie 2016 în cauza T-103/14, Frucona Košice a.s./Comisia Europeană	35
2016/C 260/44	Cauza C-545/15: Ordonanța președintelui Curții din 16 martie 2016 - Comisia Europeană/Republica Polonă	36

2016/C 260/45	Cauza C-546/15: Ordonanța președintelui Curții din 10 martie 2016 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania	37
2016/C 260/46	Cauza C-565/15: Ordonanța președintelui Curții din 17 martie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof - Austria) - Hans-Peter Ofenböck, cu participarea: Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich	37
Tribunalul		
2016/C 260/47	Cauzele conexe T-426/10 - T-429/10, T-438/12 - T-441/12: Hotărârea Tribunalului din 2 iunie 2016 - Moreda-Riviere Trefilerías și alții/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Unitate economică — Participare directă la încălcare — Răspundere derivată a societăților-mamă — Succesiune de întreprinderi — Încălcare complexă — Încălcare unică și continuă — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Principiile neretroactivității și legalității pedepselor — Circumstanțe atenuante — Capacitate de plată — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Cerere de apreciere — Lipsa unei evoluții a împrejurărilor de fapt — Scrisoare de respingere — Inadmisibilitate”)	38
2016/C 260/48	Cauza T-805/14: Ordonanța Tribunalului din 25 mai 2016 - Stagecoach Group/EUIPO (MEGABUS.COM) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MEGABUS.COM — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 — Acțiune vădit inadmisibilă și vădit nefondată”]	39
2016/C 260/49	Cauza T-235/15 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 23 mai 2016 - Pari Pharma/EMA [„Procedură de măsuri provizorii — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente deținute de EMA privind informații transmise de o întreprindere în cadrul cererii sale de autorizare a introducerii pe piață a unui medicament — Ordonanță prin care se dispune suspendarea executării deciziei prin care se acordă unui terț accesul la documente — Cerere de retragere — Lipsa unei schimbări a împrejurărilor — Articolul 159 din Regulamentul de procedură al Tribunalului”]	39
2016/C 260/50	Cauza T-324/15: Ordonanța Tribunalului din 10 mai 2016 - Volkswagen/EUIPO – Andrá (BAG PAX) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene verbală BAG PAX — Utilizare serioasă a mărcii — Articolul 15 alineatul (1) litera (a) și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune în mod vădit nefondată”]	40
2016/C 260/51	Cauza T-581/15: Ordonanța Tribunalului din 25 mai 2016 – Syndial/Comisia [„Acțiune în anulare — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Italiei — Eventuală nerespectare a Directivelor 2011/92/UE și 1999/13/CE — Asanarea unui fost sit industrial (Cengio-Saliceto) — Refuzul accesului — Acțiune vădit nefondată”]	41
2016/C 260/52	Cauza T-211/16: Acțiune introdusă la 4 mai 2016 - Caviro Distillerie și alții/Comisia	41
2016/C 260/53	Cauza T-230/16: Acțiune introdusă la 11 mai 2016 - C & J Clark International/Comisia	42
2016/C 260/54	Cauza T-237/16: Acțiune introdusă la 17 mai 2016 – NI/AEPD	43
2016/C 260/55	Cauza T-238/16: Acțiune introdusă la 17 mai 2016 - Clean Sky 2 Joint Undertaking/Scouring Environnement	44

2016/C 260/56	Cauza T-251/16: Acțiune introdusă la 20 mai 2016 - Directorul general al Oficiului European de Luptă Antifraudă/Comisia	45
2016/C 260/57	Cauza T-262/16: Acțiune introdusă la 23 mai 2016 - Globo Media/EUIPO - Globo Comunicação e Participações (GLOBO MEDIA)	46
2016/C 260/58	Cauza T-270/16 P: Recurs introdus la 28 mai 2016 de Petrus Kerstens împotriva Hotărârii din 18 martie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-23/15, Kerstens/Comisia	47
2016/C 260/59	Cauza T-280/16: Acțiune introdusă la 26 mai 2016 - GeoClimaDesign/EUIPO - GEO Gesellschaft für ENERGIE und Oekologie (GEO)	48
2016/C 260/60	Cauza T-281/16: Acțiune introdusă la 2 iunie 2016 – Solelec și alții/Parlamentul	48
2016/C 260/61	Cauza T-285/16: Acțiune introdusă la 30 mai 2016 - Dominator International/EUIPO (DREAMLINE)	49
2016/C 260/62	Cauza T-286/16: Acțiune introdusă la 2 iunie 2016 - Kneidinger/EUIPO – Topseat International (Toilettendeckel)	50
2016/C 260/63	Cauza T-288/16: Acțiune introdusă la 2 iunie 2016 – Convivo/EUIPO – Porcesadora Nacional de Alimentos (M'Cooky)	51

Tribunalul Funcției Publice

2016/C 260/64	Cauza F-108/12: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 7 iunie 2016 - Verile/Comisia [Funcție publică — Funcționari — Pensii — Articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut — Transfer în sistemul de pensii al Uniunii al drepturilor de pensie dobândite într — un sistem de pensii național — Propunere de spor de ani de plată — Acțiune — Anulare — Recurs — Recalificarea concluziilor în anularea propunerii de spor de ani de plată — Interpretarea concluziilor în anulare ca urmărind anularea deciziei de recunoaștere a unui spor de ani de plată ca urmare a transferului de drepturi de pensie — Respingerea concluziilor — Hotărâre de recurs care a dobândit autoritate de lucru judecat — Lipsa necesității de a se pronunța]	52
2016/C 260/65	Cauza F-146/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 8 iunie 2016 - Massoulié/Parlamentul (Funcție publică — Funcționari — Parlament — Transfer interinstituțional — Exercițiul de promovare 2014 — Cerere de conversiune a rapoartelor de evaluare în puncte de merit — Recalificarea unei reclamații drept cerere — Articolul 90 din statut — Inadmisibilitate vădită)	52

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2016/C 260/01)

Ultima publicație

JO C 251, 11.7.2016

Publicații anterioare

JO C 243, 4.7.2016

JO C 232, 27.6.2016

JO C 222, 20.6.2016

JO C 211, 13.6.2016

JO C 200, 6.6.2016

JO C 191, 30.5.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 mai 2016 (cereri de decizie preliminară formulate de Curtea de Apel Bacău - România) – Județul Neamț (C-260/14), Județul Bacău (C-261/14)/Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

(Cauzele conexe C-260/14 și C-261/14) ⁽¹⁾

[*Trimitere preliminară — Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 — Fondul european de dezvoltare regională (FEDER) — Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 — Atribuirea de către beneficiarul fondurilor, în calitate de autoritate contractantă, a unui contract care are ca obiect realizarea acțiunii subvenționate — Noțiunile „abatere” și/sau „neregularitate” — Criteriul referitor la „încălcarea dreptului Uniunii” — Proceduri de cerere de ofertă care contravin legislației naționale — Natura corecțiilor financiare adoptate de statele membre — Măsurile sau sancțiuni administrative]*

(2016/C 260/02)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Bacău

Părțile din procedura principală

Reclamante: Județul Neamț (C-260/14), Județul Bacău (C-261/14)

Pârât: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene și articolul 2 punctul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 trebuie interpretate în sensul că nerespectarea dispozițiilor naționale de către o autoritate contractantă care beneficiază de fonduri structurale în cadrul atribuirii unui contract de achiziții publice având o valoare estimată inferioară pragului prevăzut la articolul 7 litera (a) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1422/2007 al Comisiei din 4 decembrie 2007, poate constitui, cu ocazia atribuirii acestui contract, o „abatere” în sensul articolului 1 alineatul (2) menționat, respectiv o „neregularitate” în sensul articolului 2 punctul 7 amintit, în măsura în care această nerespectare are sau ar putea avea ca efect prejudicierea bugetului general al Uniunii prin imputarea unei cheltuieli nejustificate.
- 2) Articolul 98 alineatul (2) primul paragraf a doua teză din Regulamentul nr. 1083/2006 trebuie interpretat în sensul că corecțiile financiare efectuate de statele membre, în cazul în care acestea au fost aplicate unor cheltuieli cofinanțate din fondurile structurale pentru nerespectarea dispozițiilor în materia atribuirii unor contracte de achiziții publice, sunt măsuri administrative în sensul articolului 4 din Regulamentul nr. 2988/95.

- 3) Principiile securității juridice și protecției încrederii legitime trebuie interpretate în sensul că nu se opun aplicării de către un stat membru a unor corecții financiare reglementate printr-un act normativ intern intrat în vigoare după ce a avut loc o pretinsă încălcare a unor dispoziții în materia atribuirii unor contracte de achiziții publice, cu condiția să fie vorba despre aplicarea unei reglementări noi la efectele viitoare ale unor situații apărute sub imperiul reglementării anterioare, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere, care trebuie să țină seama de ansamblul împrejurărilor relevante din litigiile principale.

⁽¹⁾ JO C 292, 1.9.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Klagenævnet for Udbud - Danemarca) - MT Højgaard A/S, Züblin A/S/Banedanmark

(Cauza C-396/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolul 267 TFUE — Competența Curții — Calitate de instanță a organului de trimitere — Contract de achiziții publice în sectorul infrastructurilor feroviare — Procedură negociată — Directiva 2004/17/CE — Articolul 10 — Articolul 51 alineatul (3) — Principiul egalității de tratament a ofertanților — Grup compus din două societăți care a fost admis în calitate de ofertant — Ofertă depusă de una dintre cele două societăți, în nume propriu, cealaltă societate fiind declarată în faliment — Societate considerată aptă să fie admisă, singură, ca ofertant — Atribuirea contractului acestei societăți]

(2016/C 260/03)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Klagenævnet for Udbud

Părțile din procedura principală

Reclamante: MT Højgaard A/S, Züblin A/S

Pârâtă: Banedanmark

Dispozitivul

Principiul egalității de tratament a operatorilor economici, care figurează la articolul 10 din Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale coroborat cu articolul 51 din aceasta, trebuie interpretat în sensul că o entitate contractantă nu încalcă principiul respectiv atunci când îl autorizează pe unul dintre cei doi operatori economici care au făcut parte dintr-un grup de întreprinderi care a fost invitat ca atare să depună o ofertă de către entitatea menționată să se substituie grupului amintit ca urmare a dizolvării acestuia și să participe în nume propriu la o procedură negociată de atribuire a unui contract de achiziții publice, cu condiția de a se stabili, pe de o parte, că acest operator economic îndeplinește singur cerințele stabilite de entitatea menționată și, pe de altă parte, că continuarea participării sale la procedura amintită nu atrage o deteriorare a situației concurențiale a celorlalți ofertanți.

⁽¹⁾ JO C 388, 3.11.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Østre Landsret - Danemarca) – Envirotec Denmark ApS/Skatteministeriet

(Cauza C-550/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Taxare inversă — Articolul 198 alineatul (2) — Aur sub formă de materie primă sau de produse semiprelucrate — Noțiune — Articolul 199 alineatul (1) litera (d) și anexa VI — Materiale uzate, deșeuri și rebuturi — Lingouri care rezultă din topirea unor obiecte și rebuturi diverse, destinate să permită extragerea aurului și de o puritate în aur mai mare de 325 de miimi]

(2016/C 260/04)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Envirotec Denmark ApS

Pârât: Skatteministeriet

Dispozitivul

Articolul 198 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se aplică unei livrări de lingouri, precum cele în discuție în litigiul principal, constituite dintr-un aliaj grosier și aleatoriu obținut prin fuziunea de rebuturi și de diverse obiecte metalice care conțin aur, precum și alte metale, materiale și substanțe și care prezintă, în funcție de fiecare lingou, un conținut de aur de aproximativ 500 sau 600 de miimi.

⁽¹⁾ JO C 56, 16.2.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa - Letonia) - Rūdolfs Meroni/Recoletos Limited

(Cauza C-559/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Recunoașterea și executarea unor măsuri provizorii și de conservare — Noțiunea „ordine publică”]

(2016/C 260/05)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamant: Rūdolfs Meroni

Pârâtă: Recoletos Limited

cu participarea: Aivars Lembergs, Olafs Berķis, Igors Skoks, Genādijs Ševcovs

Dispozitivul

Articolul 34 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, recunoașterea și executarea unei ordonanțe date de o instanță dintr-un stat membru, care a fost pronunțată fără ca un terț ale cărui drepturi pot fi afectate prin această ordonanță să fi fost ascultat, nu pot fi considerate ca fiind vădit contrare ordinii publice a statului membru solicitat și dreptului la un proces echitabil în sensul acestor dispoziții, în măsura în care acest terț are posibilitatea să își invoce drepturile în fața instanței menționate.

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) - Regatul Unit) - Bookit, Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Cauza C-607/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Scutire — Articolul 135 alineatul (1) litera (d) — Operațiuni privind plățile și viramentele — Noțiune — Cumpărare prin telefon sau pe internet de bilete de cinema — Plată cu cardul de debit sau cu cardul de credit — Servicii numite „de procesare a plății cu cardul”]

(2016/C 260/06)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bookit, Ltd

Pârâți: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Dispozitivul

Articolul 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că scutirea de taxa pe valoarea adăugată care este prevăzută în cuprinsul acestuia pentru operațiunile privind plățile și viramentele nu se aplică unui serviciu numit „de procesare a plății cu cardul de debit sau cu cardul de credit”, precum cel în discuție în litigiul principal, efectuat de o persoană impozabilă, prestator al acestui serviciu, atunci când o persoană cumpără prin intermediul acestui prestator un bilet de cinema pe care respectivul prestator îl vinde în numele și pe seama unei alte entități, indiferent dacă acea persoană plătește cu cardul de debit sau cu cardul de credit.

⁽¹⁾ JO C 81, 9.3.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Bruxelles - Belgia) - État belge, SPF Finances/NN (L) International SA, fostă ING International SA, succesoare în drepturi și obligații a ING Dynamic SA

(Cauza C-48/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate directă — Libera circulație a capitalurilor — Libera prestare a serviciilor — Directiva 69/335/CEE — Articolele 2, 4, 10 și 11 — Directiva 85/611/CEE — Articolele 10 CE și 293 CE — Taxa anuală aplicabilă organismelor de plasament colectiv — Dublă impunere — Sancțiune aplicabilă organismelor de plasament colectiv de drept străin)

(2016/C 260/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamant: État belge, SPF Finances

Pârâte: NN (L) International SA, fostă ING International SA, succesoare în drepturi și obligații a ING Dynamic SA

Dispozitivul

- 1) Articolele 2, 4, 10 și 11 din Directiva 69/335/CE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind impozitarea indirectă a majorării de capital, astfel cum a fost modificată prin Directiva 85/303/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații a unui stat membru care stabilește o taxă anuală aplicabilă organismelor de plasament colectiv, precum cea în discuție în litigiul principal, care supune acestei taxe organismele de plasament colectiv de drept străin care plasează unități în acest stat membru.
- 2) Directiva 85/611/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), eventual coroborată cu articolul 10 CE și cu articolul 293 a doua liniuță CE, trebuie interpretată în sensul că nu se opune legislației unui stat membru care stabilește o taxă anuală aplicabilă organismelor de plasament colectiv, precum cea în discuție în litigiul principal, care supune acestei taxe organismele de plasament colectiv de drept străin care plasează unități în acest stat membru, cu condiția ca această legislație să fie aplicată fără discriminare.
- 3) Articolul 50 CE trebuie interpretat în sensul că nu se opune legislației unui stat membru care stabilește o taxă anuală aplicabilă organismelor de plasament colectiv, precum cea în discuție în litigiul principal, care supune acestei taxe organismele de plasament colectiv de drept străin care plasează unități în acest stat membru.
- 4) Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții de drept național precum articolul 162 al doilea paragraf din Codul privind drepturile succesoriale, astfel cum a fost modificat prin Legea-program din 22 decembrie 2003, prin care un stat membru prevede o sancțiune specifică, și anume interdicția pronunțată de o instanță împotriva organismelor de plasament colectiv de drept străin de a plasa pe viitor unități în cazul nerespectării obligației de a depune declarația fiscală anuală necesară recuperării taxei aplicabile organismelor de plasament colectiv sau în cazul neplății acesteia.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) - Regatul Unit) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs/National Exhibition Centre Limited

(Cauza C-130/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — A șasea directivă 77/388/CEE — Scutire — Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 — Operațiuni privind plăți și viramente — Noțiune — Cumpărarea de bilete pentru spectacole sau pentru alte evenimente — Plata cu un card de debit sau cu un card de credit — Servicii denumite „de prelucrare a plății cu un card”]

(2016/C 260/08)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Părțile din procedura principală

Apelanți: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Intimat: National Exhibition Centre Limited

Dispozitivul

Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că scutirea de taxa pe valoarea adăugată care este prevăzută pentru operațiunile privind plăți și viramente nu se aplică unui serviciu denumit „de prelucrare a plății cu un card de debit sau cu un card de credit” precum cel în discuție în cauza principală, efectuat de o persoană impozabilă care prestează acest serviciu, atunci când o persoană cumpără, prin intermediul acestui prestator, un bilet pentru un spectacol sau pentru un alt eveniment vândut în numele și pe seama unei alte entități, pe care această persoană îl plătește cu un card de debit sau cu un card de credit.

⁽¹⁾ JO C 190, 8.6.2015

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) - Regatul Unit) – Invamed Group Ltd și alții/Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

(Cauza C-198/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Tarifal vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Secțiunea a XVII-a — Mijloace de transport și echipamente auxiliare — Capitolul 87 — Vehicule terestre, altele decât materialul rulant de cale ferată și tramvai; părți și accesorii ale acestora — Pozițiile 8703 și 8713 — Vehicule cu motor electric alimentat de o baterie — Noțiunea „persoane invalide”)

(2016/C 260/09)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamante: Invamed Group Ltd, Invacare UK Ltd, Days Healthcare Ltd, Electric Mobility Euro Ltd, Medicare Technology Ltd, Sunrise Medical Ltd și Invacare International SARL

Pârât: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Dispozitivul

1) Poziția 8713 din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1810/2004 al Comisiei din 7 septembrie 2004, trebuie să fie interpretată în sensul că:

- termenii „pentru invalizi” înseamnă că produsul este destinat numai invalizilor;
- faptul că un vehicul poate fi utilizat de persoane care nu sunt invalide nu afectează clasificarea la poziția 8713 din Nomenclatura combinată menționată;
- notele explicative la aceeași Nomenclatură combinată nu sunt de natură să modifice conținutul pozițiilor tarifare ale acestei Nomenclaturi combinate.

2) Termenul „invalizi” menționat la poziția 8713 din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul nr. 2658/87, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1810/2004, trebuie să fie interpretat în sensul că desemnează persoanele afectate de o limitare nemarginală a capacității lor de a merge, durata acestei limitări și eventuala prezență a altor limitări ale unor capacități neavând nicio relevanță.

⁽¹⁾ JO C 228, 13.7.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 mai 2016 – Rose Vision, SL/Comisia Europeană

(Cauza C-224/15 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Proiecte finanțate de Uniunea Europeană în domeniul cercetării — Auditori care constată nereguli în punerea în aplicare a anumitor proiecte — Decizii ale Comisiei de suspendare a plății sumelor de plătit în cadrul anumitor proiecte — Acțiune în răspundere — Respingere — Motivare)

(2016/C 260/10)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Rose Vision, SL (reprezentant: J. J. Marín López, abogado)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: R. Lyal și M. Siekierzyńska, agenți)

Dispozitivul

1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 5 martie 2015, Rose Vision și Seseña/Comisia (T-45/13, nepublicată, EU:T:2015:138) în măsura în care privește Rose Vision SL.

- 2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 228, 13.7.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 26 mai 2016 - Comisia Europeană/Republica Elenă
(Cauza C-244/15) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Fiscalitate — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Articolul 40 din Acordul privind SEE — Taxe asupra succesiunii — Reglementare a unui stat membru care prevede o scutire de taxe asupra succesiunii, aferente reședinței principale, cu condiția ca moștenitorul să aibă reședința permanentă în acest stat membru — Restricție — Justificare)

(2016/C 260/11)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și W. Roels, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: M. Tassopoulou și V. Karrá, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin adoptarea și prin menținerea în vigoare a unei reglementări care prevede o scutire de taxe asupra succesiunii, aferente reședinței principale, care se aplică numai resortisanților statelor membre ale Uniunii Europene care au reședința în Grecia, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 63 TFUE și al articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992.
- 2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 228, 13.7.2015.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof - Austria) – GD European Land Systems – Steyr GmbH/Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien

(Cauza C-262/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Clasificarea mărfurilor — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Nomenclatura combinată — Poziția 8710 și subpoziția 9305 91 00 — Nota 3 din secțiunea XVII și nota 1 litera (c) din capitolul 93 — Tancuri și alte vehicule blindate de luptă, motorizate — Arme de război — Clasificarea unui sistem de tip turelă]

(2016/C 260/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: GD European Land Systems – Steyr GmbH

Pârât: Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien

Dispozitivul

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunea rezultată din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1001/2013 al Comisiei din 4 octombrie 2013, trebuie interpretată în sensul că un sistem de tip turelă precum cel în discuție în litigiul principal, care a fost importat pentru fabricarea de tancuri și, ulterior, a fost efectiv utilizat în acest scop, se clasifică la poziția 8710 din această Nomenclatură combinată dacă este destinat „în principal” unui tanc, aspect pe care instanța de trimitere trebuie să îl verifice ținând seama de caracteristicile și de proprietățile obiective ale sistemului de tip turelă amintit, fără ca utilizarea finală a acestuia în speță să fie determinantă pentru încadrarea sa. În caz contrar, sistemul de tip turelă menționat trebuie încadrat, ca parte sau ca accesoriu al „armelor de război”, la subpoziția 9305 91 00 din Nomenclatura Combinată menționată.

(¹) JO C 294, 7.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa - Letonia) – ZS „Ezernieki”/Lauku atbalsta dienests

(Cauza C-273/15) (¹)

[Trimitere preliminară — Agricultură — Fondul european de orientare și garantare agricolă — Regulamentele (CE) nr. 1257/1999 și nr. 817/2004 — Sprijin pentru dezvoltarea rurală — Recuperarea plăților nedatorate — Mărire peste pragul prevăzut a suprafeței declarate în perioada de angajament de cinci ani — Înlocuirea angajamentului inițial printr-un nou angajament — Nerespectarea de către beneficiar a obligației de depunere a cererii anuale de plată a ajutorului — Reglementare națională care impune rambursarea ajutoarelor plătite pentru mai mulți ani — Principiul proporționalității — Articolele 17 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]

(2016/C 260/13)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ZS „Ezernieki”

Pârât: Lauku atbalsta dienests

Dispozitivul

Articolul 71 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 817/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) trebuie interpretat, având în vedere obiectivul Regulamentului (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) și de modificare și abrogare a unor regulamente, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1783/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003, și al Regulamentului nr. 817/2004, principiul proporționalității și articolele 17 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia beneficiarul unui ajutor acordat în schimbul angajamentelor sale de agromediu pe mai mulți ani este obligat să ramburseze integral ajutorul deja plătit pentru motivul că nu a prezentat o cerere anuală de plată a acestui ajutor pentru ultimul an din perioada de angajament de cinci ani, în condițiile în care, pe de o parte, această perioadă de cinci ani a înlocuit o perioadă anterioară ca urmare a măririi suprafeței exploatații și în care, pe de altă parte, beneficiarul nu a încetat să își îndeplinească obligațiile privind exploatarea suprafeței declarate anterior acestei mărimi.

⁽¹⁾ JO C 262, 10.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa - Letonia) – Valsts ieņēmumu dienests/SIA „Latvijas propāna gāze”

(Cauza C-286/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Poziția 2711 — Gaz de sondă și alte hidrocarburi gazoase — Material care conferă caracterul esențial — Gaz de sondă lichefiat)

(2016/C 260/14)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Valsts ieņēmumu dienests

Pârâtă: SIA „Latvijas propāna gāze”

Dispozitivul

1) Regula 2 (b) și regula 3 (b) din Regulile generale pentru interpretarea Nomenclaturii combinate care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunile care rezultă din Regulamentul (CE) nr. 1031/2008 al Comisiei din 19 septembrie 2008 și, respectiv, din Regulamentul (CE) nr. 948/2009 al Comisiei din 30 septembrie 2009, trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care caracterul esențial al unui amestec de gaze precum gazul de sondă lichefiat în discuție în litigiul principal este determinat de toate componentele sale, în ansamblu, astfel încât nu se poate stabili componentul care îi conferă caracterul esențial și, în orice caz, nu se poate determina cantitatea exactă a fiecăruia dintre componentele gazului de sondă lichefiat menționat, nu trebuie utilizată o prezumție conform căreia substanța care conferă produsului caracterul esențial în sensul regulii 3 (b) din respectivele reguli generale este acea substanță care este prezentă în cea mai mare proporție în amestec.

- 2) Respectiva Nomenclatură combinată trebuie interpretată în sensul că un gaz de sondă lichefiat precum cel în discuție în litigiul principal, care este compus din 0,32 % metan, etan și etilenă, din 58,32 % propan și propilenă și din maximum 39,99 % butan și butilenă și pentru care nu este posibil să se determine substanța care îi conferă caracterul esențial, se clasifică la subpoziția 2711 19 00, drept „Gaz de sondă și alte hidrocarburi gazoase, lichefiate, altele”.
- 3) Articolul 218 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că nu implică obligația pentru un declarant de gaz de sondă lichefiat, precum cel în discuție în litigiul principal, să indice cu exactitate procentajul substanței predominante în acest gaz de sondă lichefiat.

⁽¹⁾ JO C 270, 17.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal administrativ - Luxemburg) - Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser/Directeur de l'administration des contributions directes

(Cauza C-300/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolele 21 TFUE și 45 TFUE — Libera circulație și libertatea de ședere a persoanelor, precum și a lucrătorilor — Impozit pe venit — Pensie pentru limită de vârstă — Credit fiscal pentru pensionari — Condiții de atribuire — Deținerea unei fișe de reținere a impozitului emise de administrația națională)

(2016/C 260/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administratif

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser

Pârât: Directeur de l'administration des contributions directes

Dispozitivul

Articolele 21 TFUE și 45 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații fiscale naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care rezervă beneficiul unui credit fiscal pentru pensionari contribuabililor care dețin o fișă de reținere a impozitului.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam - Țările de Jos) – Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui Paweł Dworzecki

(Cauza C-108/16 PPU) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Mandat european de arestare — Articolul 4a alineatul (1) — Proceduri de predare între statele membre — Condiții de executare — Motive de neexecutare facultativă — Excepții — Executare obligatorie — Pedepsă pronunțată în lipsă — Noțiunile „citare personală la proces” și „informare oficială prin alte mijloace” — Noțiuni autonome de drept al Uniunii]

(2016/C 260/16)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Paweł Dworzecki

Dispozitivul

- 1) Articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584 a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că expresiile „citată personal”, precum și „a primit efectiv, prin alte mijloace, o informare oficială cu privire la data și locul stabilite pentru respectivul proces, în așa fel încât s-a stabilit fără echivoc faptul că persoana în cauză a avut cunoștință de procesul stabilit”, care figurează la această dispoziție, sunt noțiuni autonome de drept al Uniunii și trebuie interpretate uniform în întreaga Uniune Europeană.
- 2) Articolul 4a alineatul litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2009/299, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, trebuie interpretat în sensul că o citație, precum cea în discuție în litigiul principal, care nu a fost notificată direct persoanei în cauză, ci a fost predată, la adresa acesteia din urmă, unei persoane adulte din gospodăria sa, care s-a angajat să predea citația persoanei solicitate, fără ca mandatul european de arestare să permită să se stabilească, eventual, dacă această persoană adultă a predat efectiv citația persoanei interesate, nu îndeplinește prin ea însăși condițiile prevăzute de această dispoziție

⁽¹⁾ JO C 156, 2.5.2016.

Ordonanța Curții (Camera a doua) din 23 martie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour administrative d'appel de Paris - Franța) - Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited/ Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

(Cauza C-319/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Nepronunțare asupra fondului)

(2016/C 260/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative d'appel de Paris

Părțile din procedura principală

Reclamante: Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

Pârât: Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

Dispozitivul

Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra fondului cererii de decizie preliminară formulate de cour administrative d'appel de Paris (Franța), prin decizia din 22 iunie 2015.

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2015.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 25 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(Cauza C-520/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul de procedură al Curții — Articolul 53 alineatul (2) — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 al doilea paragraf și articolul 54 — Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — Articolul 6 alineatul (1) — Cale de atac extraordinară în fața Președintelui Republicii Italiene — Opoziție la calea de atac formulată de o parte din litigiu — Modificarea căii de atac extraordinare menționate într-o cale de atac jurisdicțională — Punere în aplicare a dreptului Uniunii — Lipsă — Necompetență vădită a Curții]

(2016/C 260/18)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds)

Pârâte: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

cu participarea: Roche Italia SpA, Novartis Farma SpA, Regione Marche

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este vădit incompetentă să răspundă la întrebarea adresată de Consiglio di Stato (Consiliul de Stat, Italia) prin decizia din 15 iulie 2015 (cauza C-520/15).

⁽¹⁾ JO C 398, 30.11.2015.

**Recurs introdus la 4 februarie 2016 de Actega Terra GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului
(Camera a șaptea) din 23 noiembrie 2015 în cauza T-766/14, Actega Terra GmbH/Oficiul Uniunii
Europene pentru Proprietate Intelectuală**

(Cauza C-63/16 P)

(2016/C 260/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Actega Terra GmbH (reprezentant: C. Onken, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Heidelberger Druckmaschinen

Prin Ordonanța din 24 mai 2016, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a șaptea) a respins recursul și a decis ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht München (Germania) la 29 februarie 2016 –
Procedură penală împotriva lui Ianos Tranca**

(Cauza C-124/16)

(2016/C 260/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht München

Părțile din procedura principală

Ianos Tranca

Cealaltă parte: Staatsanwaltschaft München I

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 și articolul 6 alineatele (1) și (3) din Directiva 2012/13/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 se opun unei dispoziții naționale a unui stat membru potrivit căreia suspectul dintr-un proces penal care nu are reședința în respectivul stat membru trebuie să desemneze un mandatar pentru notificarea unei ordonanțe penale împotriva sa chiar și atunci când, în consecință, suspectul nu dispune de termenul integral pentru formularea unei opoziții la ordonanța penală, dar nu dispune nici de o adresă la care să i se poată notifica ordonanța penală într-un mod de natură să ateste notificarea în discuție, iar comunicarea numelui și adresei unui mandatar căruia i se poate transmite ordonanța penală cu confirmare de primire permite ca acesta din urmă să primească informații actualizate?

- 2) Articolul 2 alineatul (1) și articolul 6 alineatele (1) și (3) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 se opun unei dispoziții naționale potrivit căreia suspectul dintr-un proces penal care nu are reședința în respectivul stat membru trebuie să desemneze un mandatar pentru notificarea unei ordonanțe penale împotriva sa, iar pentru stabilirea termenului de opoziție este suficientă notificarea ordonanței către mandatar, atunci când, în cazul în care se stabilește că termenul nu a fost respectat, suspectul poate solicita repunerea în termen, iar apoi este suficient să motiveze că ordonanța penală i-a fost transmisă și că a introdus opoziție în termen, după transmiterea acesteia, așadar atunci când prin repunerea în termen poate pretinde ulterior aplicarea termenului integral de opoziție, chiar și atunci când legea prevede ca regulă faptul că, în cazul nerespectării termenului, ordonanța penală dobândește caracterul unei hotărâri cu autoritate de lucru judecat?

⁽¹⁾ Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht München I (Germania) la 4 aprilie 2016 –
Procedură penală împotriva lui Ionel Opria**

(Cauza C-188/16)

(2016/C 260/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht München I

Părțile din procedura principală

Ionel Opria

Cealaltă parte: Staatsanwaltschaft München I

Întrebarea preliminară

Articolul 2, articolul 3 alineatul (1) litera (c) și articolul 6 alineatele (1) și (3) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun dispozițiilor legislative ale unui stat membru conform cărora, în cadrul unei proceduri penale desfășurate împotriva unui suspect care nu are domiciliul sau reședința stabilă în acest stat membru, o ordonanță penală pronunțată împotriva acestuia poate fi notificată unui mandatar desemnat de el, cu consecința că ordonanța penală dobândește autoritate de lucru judecat odată cu expirarea termenului de opoziție (de două săptămâni) care curge de la notificarea ordonanței către mandatarului suspectului, chiar dacă reglementarea din statul membru respectiv prevede posibilitatea ca suspectul care a formulat la instanța competentă opoziție, în scris, în termen de două săptămâni de la luarea efectivă la cunoștință a ordonanței penale să fie repus din oficiu în termen cu urmarea că, de la pronunțarea hotărârii de repunere în termen, trebuie să se procedeze la fel ca în cazul în care opoziția ar fi fost formulată în termen?

⁽¹⁾ JO L 142, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Kehl (Germania) la 7 aprilie 2016 – I**(Cauza C-195/16)**

(2016/C 260/22)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Amtsgericht Kehl

Partea din procedura principală

Reclamant: I

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii Europene, în special articolul 2 din Directiva 2006/126/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (denumită în continuare „A treia directivă privind permisele de conducere”) sau articolele 18, 21, 45, 49 și 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”), trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări dintr-un stat membru care refuză recunoașterea dreptului de a conduce dobândit într-un alt stat membru, în special dacă acest drept a fost dobândit în conformitate cu prevederile celei de A treia directive privind permisele de conducere?
- 2) Dreptul Uniunii Europene, în special articolul 2 din A treia directivă privind permisele de conducere sau articolele 18, 21, 45, 49 și 56 TFUE, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări dintr-un stat membru care refuză recunoașterea unui act de legitimare care a fost eliberat de alt stat membru titularului dreptului de a conduce dobândit în acest din urmă stat membru în conformitate cu prevederile celei de A treia directive privind permisele de conducere, chiar dacă acest stat membru a limitat valabilitatea în timp a acestui act de legitimare și doar pentru propriul teritoriu național, iar, în plus, acest act de legitimare nu îndeplinește cerințele privind modelul de permis de conducere prevăzute de cea de A treia directivă privind permisele de conducere?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: dreptul Uniunii Europene, în special articolul 2 din A treia directivă privind permisele de conducere sau articolele 18, 21, 45, 49 și 56 TFUE, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări dintr-un stat membru care sancționează penal fapta de a conduce un autovehicul fără dreptul de a conduce, deși conducătorul auto a dobândit acest drept într-un alt stat membru cu respectarea prevederilor celei de A treia directive privind permisele de conducere, însă fără a putea dovedi acest lucru cu ajutorul unui act de legitimare care să corespundă modelului de permis de conducere prevăzut de cea de A treia directivă privind permisele de conducere?
- 4) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare: dreptul Uniunii Europene, în special articolul 2 din A treia directivă privind permisele de conducere sau articolele 18, 21, 45, 49 și 56 TFUE, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări dintr-un stat membru - în care permisul de conducere se înmânează de regulă candidatului imediat după promovarea probei practice -, care sancționează contravențional fapta de a conduce un autovehicul în condițiile în care conducătorul autovehiculului, care a dobândit într-un alt stat membru dreptul de a conduce în conformitate cu cerințele celei de A treia directive privind permisele de conducere, nu are asupra lui un permis de conducere definitiv pentru a-și putea dovedi dreptul de a conduce autovehicule, deoarece, din cauza particularităților procedurale privind eliberarea permisului de conducere definitiv din acest stat membru, străine de conducătorul autovehiculului, nu i s-a eliberat un astfel de permis, având însă are asupra sa un certificat oficial privind îndeplinirea condițiilor necesare în vederea dobândirii dreptului de a conduce?

⁽¹⁾ JO L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 12 aprilie 2016 –
Majid (alias Madzhdi) Shiri**

(Cauza C-201/16)

(2016/C 260/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurent: Majid (alias Madzhdi) Shiri

Autoritatea interesată: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid⁽¹⁾ care se referă la dreptul la o cale de atac efectivă împotriva unei decizii de transfer către statul membru responsabil, în special articolul 27 alineatul (1), trebuie interpretate, din perspectiva considerentului (19) al regulamentului, în sensul că un solicitant de azil poate pretinde ca, din cauza expirării perioadei de șase luni pentru efectuarea transferului, responsabilitatea examinării cererii sale să se transfere statului membru solicitant [articolul 29 alineatul (2) coroborat cu articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul 604/2013]?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

2) Pentru ca transferul responsabilității să se efectueze potrivit articolului 29 alineatul (2) prima teză din Regulamentul nr. 604/2013, este suficient să expire termenul de transfer al solicitantului de azil sau statul membru responsabil trebuie să și respingă obligația de a prelua sau de a reprimi persoana în cauză?

⁽¹⁾ JO L 180, p. 31.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 14 aprilie 2016 –
Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein/Wirtschaftsakademie Schleswig-
Holstein GmbH**

(Cauza C-210/16)

(2016/C 260/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă, intimată în apel și recurs: Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

Pârât, apelant și recurent: Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein

Intervenientă: Facebook Ireland Limited

Cu participarea: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (Reprezentantul intereselor federale pe lângă Curtea Federală Administrativă)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că reglementează în mod definitiv și exhaustiv răspunderea pentru încălcările normelor în materie de protecție a datelor sau în sensul că, în cadrul unor raporturi etapizate cu furnizorii de informații, „măsurile adecvate” vizate la articolul 24 din Directiva 95/46/CE și „competențele efective de intervenție” vizate la articolul 28 alineatul (3) a doua liniuță din Directiva 95/46/CE permit ca, în cadrul selecției unui operator a ofertei sale de informații, să răspundă și o autoritate care nu este responsabilă de prelucrarea datelor în sensul articolului 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE?
- 2) Din obligația care incumbă statelor membre potrivit articolului 17 alineatul (2) din Directiva 95/46/CE, mai precis, de a prevedea ca operatorul, dacă prelucrarea este efectuată pe seama sa, „să aleagă o persoană care să prezinte suficiente garanții referitoare la măsurile de securitate tehnică și de organizare privind prelucrarea care urmează să fie efectuată”, rezultă *per a contrario* că în alte condiții de utilizare, în care prelucrarea datelor nu este efectuată pe seama operatorului în sensul articolului 2 litera (e) din Directiva 95/46/CE, nu există obligația unei alegeri atente, iar o asemenea obligație nu poate fi întemeiată nici pe dreptul național?
- 3) În temeiul articolului 4 și al articolului 28 alineatul (6) din Directiva 95/46/CE, în situațiile în care o societate-mamă stabilită în afara Uniunii Europene are filiale cu personalitate juridică proprie în mai multe state membre (societăți-ficci), autoritatea de supraveghere dintr-un stat membru (în speță Germania) este competentă să exercite competențele care i-au fost transferate în temeiul articolului 28 alineatul (3) din Directiva 95/46/CE împotriva unei filiale stabilite pe teritoriul acestui stat membru, atunci când această filială răspunde numai de promovarea și de vânzarea de spații publicitare și de alte măsuri de marketing adresate locuitorilor acestui stat membru, iar în conformitate cu repartizarea îndatoririlor în cadrul concernului, de colectarea și prelucrarea datelor cu caracter personal pe întregul teritoriu al Uniunii Europene și astfel inclusiv în acest stat membru (în speță, Germania) răspunde exclusiv filiala autonomă (societatea-ficci) din alt stat membru (în speță, Irlanda), atunci când decizia efectivă privind prelucrarea datelor este adoptată în fapt de societatea-mamă?
- 4) Articolul 4 alineatul (1) litera (a) și articolul 28 alineatul (3) din Directiva 95/46/CE trebuie interpretate în sensul că, în cazurile în care operatorul deține o filială pe teritoriul unui stat membru (în speță, Irlanda) și o altă filială cu personalitate juridică proprie pe teritoriul altui stat membru (în speță, Germania), iar aceasta din urmă răspunde, printre altele, de vânzarea de spațiu de publicitate, activitatea sa fiind orientată către locuitorii acestui stat, autoritatea de supraveghere competentă din acest alt stat membru (în speță, Germania) poate lua măsuri și adopta decizii privind punerea în aplicare a normelor de protecție a datelor și împotriva filialei (din Germania) care, potrivit repartizării îndatoririlor și responsabilităților în cadrul concernului, nu răspunde de prelucrarea datelor, sau numai autoritatea de supraveghere din statul membru pe teritoriul căruia este stabilită filiala care răspunde de acest domeniu în cadrul concernului (în speță, Irlanda) poate lua asemenea măsuri și adopta asemenea decizii?
- 5) Articolul 4 alineatul (1) litera (a) și articolul 28 alineatele (3) și (6) din Directiva 95/46/CE trebuie interpretate în sensul că, în cazurile în care autoritatea de supraveghere dintr-un stat membru (în speță, Germania) se îndreaptă împotriva unei persoane sau a unui organism care își exercită activitatea pe teritoriul său în temeiul articolului 28 alineatul (3) din Directiva 95/46/CE, din cauza lipsei de atenție la alegerea unui terț implicat în procesul de prelucrare a datelor (în speță, Facebook), pentru motivul că acest terț a încălcat normele de protecție a datelor, autoritatea de supraveghere care ia această măsură (în speță, Germania) este obligată să respecte aprecierea privind legislația privind protecția datelor efectuată de autoritatea de supraveghere din celălalt stat membru în care se află sediul filialei terțului operator (în speță, Irlanda), în sensul că, în cadrul aprecierii sale juridice, nu poate deroga de la aprecierea acestei autorități sau autoritatea de supraveghere implicată (în speță, Germania) poate verifica în mod independent legalitatea prelucrării datelor de către un terț stabilit în alt stat membru (în speță, Irlanda), ca un aspect cu titlu preliminar?

- 6) În ipoteza în care autoritatea de supraveghere interesată (în speță, Germania) poate efectua o verificare independentă: articolul 28 alineatul (6) a doua teză din Directiva 95/46/CE trebuie interpretat în sensul că această autoritate de supraveghere poate exercita competențele efective de intervenție conferite în conformitate cu articolul 28 alineatul (3) din Directiva 95/46/CE împotriva unei persoane sau a unui organism de pe teritoriul său în temeiul răspunderii lor pentru încălcarea normelor de protecție a datelor săvârșită de terțul stabilit pe teritoriul alt stat membru numai atunci când a solicitat anterior autorității de supraveghere din celălalt stat membru (în speță, Irlanda) să își exercite competențele?

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht München (Germania) la 18 aprilie 2016 –
Procedură penală împotriva lui Tanja Reiter**

(Cauza C-213/16)

(2016/C 260/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht München

Părțile din procedura principală

Tanja Reiter

Cealaltă parte: Staatsanwaltschaft München I

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 și articolul 6 alineatele (1) și (3) din Directiva 2012/13/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 se opun unei dispoziții naționale a unui stat membru potrivit căreia suspectul dintr-un proces penal care nu are reședința în respectivul stat membru trebuie să desemneze un mandatar pentru notificarea unei ordonanțe penale împotriva sa chiar și atunci când, în consecință, suspectul nu dispune de termenul integral pentru formularea unei opoziții la ordonanța penală, dar nu dispune nici de o adresă la care să i se poată notifica ordonanța penală într-un mod de natură să ateste notificarea în discuție, iar comunicarea numelui și adresei unui mandatar căruia i se poate transmite ordonanța penală cu confirmare de primire permite ca acesta din urmă să primească informații actualizate?
- 2) Articolul 2 alineatul (1) și articolul 6 alineatele (1) și (3) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 se opun unei dispoziții naționale potrivit căreia suspectul dintr-un proces penal care nu are reședința în respectivul stat membru trebuie să desemneze un mandatar pentru notificarea unei ordonanțe penale împotriva sa, iar pentru stabilirea termenului de opoziție este suficientă notificarea ordonanței către mandatar, atunci când, în cazul în care se stabilește că termenul nu a fost respectat, suspectul poate solicita repunerea în termen, iar apoi este suficient să motiveze că ordonanța penală i-a fost transmisă și că a introdus opoziție în termen, după transmiterea acesteia, așadar atunci când prin repunerea în termen poate pretinde ulterior aplicarea termenului integral de opoziție, chiar și atunci când legea prevede ca regulă faptul că, în cazul nerespectării termenului, ordonanța penală dobândește caracterul unei hotărâri cu autoritate de lucru judecat?

⁽¹⁾ Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Germania) la
25 aprilie 2016 - Coty Germany GmbH/Parfümerie Akzente GmbH**

(Cauza C-230/16)

(2016/C 260/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Coty Germany GmbH

Pârâtă: Parfümerie Akzente GmbH

Întrebările preliminare

1) Sistemele de distribuție selectivă care au ca obiect distribuirea produselor de lux și de prestigiu și care urmăresc să creeze în primul rând „imaginea de lux” a mărfurilor pot reprezenta un element al concurenței compatibil cu articolul 101 alineatul (1) TFUE?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Poate reprezenta un element al concurenței compatibil cu articolul 101 alineatul (1) TFUE interdicția generală de recurge în mod vizibil la întreprinderi terțe pentru vânzările pe internet, aplicabilă membrilor unui sistem de distribuție selectivă care acționează pe piață în calitate de vânzători cu amănuntul, fără să se ia în considerare dacă se încalcă în mod efectiv cerințele legitime privind calitatea impuse de producător?

3) Articolul 4 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 330/2010 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că interdicția de a recurge în mod vizibil la întreprinderi terțe pentru vânzările pe internet, impusă membrilor unei rețele de distribuție selectivă care acționează pe piață în calitate de vânzători cu amănuntul, reprezintă o restrângere prin obiect a clientelei comerciantului cu amănuntul?

4) Articolul 4 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 330/2010 trebuie interpretat în sensul că interdicția de a recurge în mod vizibil la întreprinderi terțe pentru vânzările pe internet, impusă membrilor unei rețele de distribuție selectivă care acționează pe piață în calitate de vânzători cu amănuntul, reprezintă o restrângere prin obiect a vânzărilor pasive către utilizatorii finali?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 330/2010 al Comisiei din 20 aprilie 2010 privind aplicarea articolului 101 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene categoriilor de acorduri verticale și practici concertate (JO L 102, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 25 aprilie 2016 - Asociación
Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Generalitat de Catalunya**

(Cauza C-233/16)

(2016/C 260/27)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Pârât: Generalitat de Catalunya

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun existenței unei taxe regionale percepute pentru funcționarea marilor centre comerciale a căror suprafață de vânzare este egală sau mai mare de 2 500 m², ca urmare a impactului pe care îl pot produce asupra teritoriului, mediului și comerțului urban din această regiune, însă care se aplică în mod legal indiferent dacă locul în care se află în realitate aceste centre comerciale este în afara sau în interiorul zonei urbane consolidate și care, practic, este impus în majoritatea cazurilor întreprinderilor din alte state membre, având în vedere că: (i) nu afectează operatorii comerciali care dețin mai multe centre comerciale cu o suprafață de vânzare individuală mai mică de 2 500 m², indiferent de suprafața totală de vânzare a tuturor centrelor acestora; (ii) nu se aplică marilor centre comerciale colective; (iii) nu se aplică marilor centre comerciale individuale, destinate activităților de grădinărit, vânzării de autovehicule, de materiale de construcții sau de echipamente și piese pentru mașini și echipamente și (iv) centrele comerciale destinate în special vânzării de mobilier, de articole sanitare, de uși și de ferestre, precum și centrele de bricolaj trebuie să plătească doar 40 % din baza netă de impozitare aferentă?
- 2) Articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că reprezintă ajutoare de stat interzise, în temeiul acestei dispoziții, (i) scutirea totală de la plata IGEC a centrelor comerciale individuale cu o suprafață de vânzare mai mică de 2 500 m² și a centrelor comerciale individuale destinate activităților de grădinărit, vânzării de autovehicule, furnizării de materiale de construcții sau de echipamente și piese pentru mașini și echipamente și (ii) scutirea parțială de la plata IGEC a centrelor comerciale individuale destinate în special vânzării de mobilier, de articole sanitare, de uși și de ferestre, precum și a centrelor de bricolaj?
- 3) În cazul în care scutirile totale și parțiale de la plata IGEC, menționate anterior, constituie ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, care este domeniul de aplicare în timp al acestei decizii, având în vedere existența și conținutul scrisorii din 2 octombrie 2003, transmisă de directorul pentru ajutoare de stat din cadrul DG COMP [Direcția Generală Concurență] către Reprezentanța Regatului Spaniei pe lângă Uniunea Europeană, în legătură cu cauza CP 11/01 privind presupusele ajutoare acordate de Comunitatea Autonomă Catalonia în temeiul legii adoptate de Parlamentul Cataloniei?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 25 aprilie 2016 - Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

(Cauza C-234/16)

(2016/C 260/28)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Pârâtă: Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun existenței unui impozit regional perceput pentru funcționarea marilor centre comerciale a căror suprafață utilă de expunere și de vânzare către public este egală sau mai mare de 4 000 m², ca urmare a impactului pe care îl produc asupra teritoriului, mediului și comerțului urban din această regiune, însă care se aplică indiferent dacă locul în care se află în realitate aceste centre comerciale este în afara sau în interiorul zonei urbane consolidate și care este impus în majoritatea cazurilor întreprinderilor din alte state membre, având în vedere că: (i) nu afectează comercianții care dețin mai multe centre comerciale, individuale sau colective, cu o suprafață utilă de expunere și de vânzare către public mai mică de 4 000 m², indiferent de suprafața utilă totală de expunere și de vânzare către public a tuturor centrelor acestora, și (ii) taxa nu se aplică marilor centre comerciale individuale, a căror suprafață utilă de expunere și de vânzare către public nu depășește 10 000 m², în cazul în care desfășoară exclusiv activități de grădinărit, de vânzare de autovehicule, de materiale de construcții sau de aparatură și de aprovizionare industrială?
- 2) Articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că reprezintă un ajutor de stat interzis în temeiul acestei dispoziții scutirea de la plata IGEC asturian a centrelor comerciale, individuale sau colective, cu o suprafață utilă de expunere și de vânzare către public mai mică de 4 000 m² și a marilor centre comerciale individuale, a căror suprafață utilă de expunere și de vânzare către public nu depășește 10 000 m², în cazul în care desfășoară exclusiv activități de grădinărit, de vânzare de autovehicule, de furnizare de materialele de construcții sau de aparatură și de aprovizionare industrială?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 25 aprilie 2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejo de Gobierno del Principado de Asturias

(Cauza C-235/16)

(2016/C 260/29)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Pârât: Consejo de Gobierno del Principado de Asturias

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun existenței unui impozit regional perceput pentru funcționarea marilor centre comerciale a căror suprafață utilă de expunere și de vânzare către public este egală sau mai mare de 4 000 m², ca urmare a impactului pe care îl produc asupra teritoriului, mediului și comerțului urban din această regiune, însă care se aplică indiferent dacă locul în care se află în realitate aceste centre comerciale este în afara sau în interiorul zonei urbane consolidate și care este impus în majoritatea cazurilor întreprinderilor din alte state membre, având în vedere că: (i) nu afectează comercianții care dețin mai multe centre comerciale, individuale sau colective, cu o suprafață utilă de expunere și de vânzare către public mai mică de 4 000 m², indiferent de suprafața utilă totală de expunere și de vânzare către public a tuturor centrelor acestora, și (ii) taxa nu se aplică marilor centre comerciale individuale, a căror suprafață utilă de expunere și de vânzare către public nu depășește 10 000 m², în cazul în care desfășoară exclusiv activități de grădinărit, de vânzare de autovehicule, de materiale de construcții sau de aparatură și de aprovizionare industrială?

- 2) Articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că reprezintă un ajutor de stat interzis în temeiul acestei dispoziții scutirea de la plata IGEC asturian a centrelor comerciale, individuale sau colective, cu o suprafață utilă de expunere și de vânzare către public mai mică de 4 000 m² și a marilor centre comerciale individuale, a căror suprafață utilă de expunere și de vânzare către public nu depășește 10 000 m², în cazul în care desfășoară exclusiv activități de grădinarit, de vânzare de autovehicule, de furnizare de materialele de construcții sau de aparatură și de aprovizionare industrială?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 25 aprilie 2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón

(Cauza C-236/16)

(2016/C 260/30)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Pârâtă: Diputación General de Aragón

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun existenței unui impozit regional perceput pentru daunele aduse mediului ca urmare a utilizării instalațiilor și a elementelor destinate activității și traficului din centrele comerciale care dispun de o mare suprafață de vânzare și de parcare destinată clienților acestora, cu condiția ca suprafața de vânzare către public să fie mai mare de 500 m², însă care se aplică indiferent dacă locul în care se află în realitate aceste centre comerciale este în afara sau în interiorul zonei urbane consolidate și care este impus în majoritatea cazurilor întreprinderilor din alte state membre, având în vedere că: (i) nu se aplică efectiv comercianților care dețin mai multe centre comerciale, indiferent de suprafața totală de vânzare către public, dacă suprafața individuală a acestor centre este de cel mult 500 m² și inclusiv dacă suprafața unuia sau a unora dintre acestea depășește limita respectivă, însă baza de impozitare nu depășește 2 000 m², dar se aplică efectiv comercianților care dețin un singur centru comercial a cărui suprafață de vânzare către public depășește limitele menționate și (ii) în plus, nu se aplică centrelor comerciale dedicate vânzării exclusive de mașini, vehicule, utilaje și furnituri industriale, de materiale de construcții, articole sanitare, uși și ferestre, de articole exclusiv pentru profesioniști, de articole de mobilier în centre individuale, tradiționale și specializate, de autovehicule, în sălile de expoziție ale concesionarilor și în atelierele de reparații, de pepiniere pentru grădinarit și culturi, precum și de combustibili și carburanți, indiferent de suprafața de vânzare către public a acestora?
- 2) Articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că reprezintă un ajutor de stat interzis în temeiul acestei dispoziții, scutirea de la plata IDMGAV a centrelor comerciale cu o suprafață de vânzare către public de cel mult 500 m² sau mai mare pentru acelea a căror bază de impozitare este de cel mult 2 000 m² și a centrelor comerciale dedicate vânzării exclusive de mașini, vehicule, utilaje și furnituri industriale, de materiale de construcții, articole sanitare, uși și ferestre, de articole exclusiv pentru profesioniști, de articole de mobilier în centre individuale, tradiționale și specializate, de autovehicule, în sălile de expoziție ale distribuitorilor și în atelierele de reparații, de pepiniere pentru grădinarit și culturi și de combustibili și carburanți?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 25 aprilie 2016 - Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón

(Cauza C-237/16)

(2016/C 260/31)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Pârât: Diputación General de Aragón

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun existenței unui impozit regional perceput pentru daunele aduse mediului ca urmare a utilizării instalațiilor și a elementelor destinate activității și traficului din centrele comerciale care dispun de o mare suprafață de vânzare și de parcare destinată clienților acestora, cu condiția ca suprafața de vânzare către public să fie mai mare de 500 m², însă care se aplică indiferent dacă locul în care se află în realitate aceste centre comerciale este în afara sau în interiorul zonei urbane consolidate și care este impus în majoritatea cazurilor întreprinderilor din alte state membre, având în vedere că: (i) nu se aplică efectiv comercianților care dețin mai multe centre comerciale, indiferent de suprafața totală de vânzare către public, dacă suprafața individuală a acestor centre este de cel mult 500 m² și inclusiv dacă suprafața unuia sau a unora dintre acestea depășește limita respectivă, însă baza de impozitare nu depășește 2 000 m², dar se aplică efectiv comercianților care dețin un singur centru comercial a cărui suprafață de vânzare către public depășește limitele menționate și (ii) în plus, nu se aplică centrelor comerciale dedicate vânzării exclusive de mașini, vehicule, utilaje și furnituri industriale, de materiale de construcții, articole sanitare, uși și ferestre, de articole exclusiv pentru profesioniști, de articole de mobilier în centre individuale, tradiționale și specializate, de autovehicule, în sălile de expoziție ale concesionarilor și în atelierelor de reparații, de pepiniere pentru grădinarit și culturi, precum și de combustibili și de carburanți, indiferent de suprafața de vânzare către public a acestora?
- 2) Articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că reprezintă un ajutor de stat interzis în temeiul acestei dispoziții, scutirea de la plata IDMGAV a centrelor comerciale cu o suprafață de vânzare către public de cel mult 500 m² sau mai mare pentru acelea a căror bază de impozitare este de cel mult 2 000 m² și a centrelor comerciale dedicate vânzării exclusive de mașini, vehicule, utilaje și furnituri industriale, de materiale de construcții, articole sanitare, uși și ferestre, de articole exclusiv pentru profesioniști, de articole de mobilier în centre individuale, tradiționale și specializate, de autovehicule, în sălile de expoziție ale distribuitorilor și în atelierelor de reparații, de pepiniere pentru grădinarit și culturi și de combustibili și carburanți?

Recurs introdus la 27 aprilie 2016 de Industrias Químicas del Vallés, S.A. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 16 februarie 2016 în cauza T-296/15, Industrias Químicas del Vallés/Comisia

(Cauza C-244/16 P)

(2016/C 260/32)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Industrias Químicas del Vallés, S.A. (reprezentanți: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas, C. Vila Gisbert, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

- Anularea Ordonanței Tribunalului Uniunii Europene din 16 februarie 2016 în cauza T-296/15, Industrias Químicas del Vallés, S.A. (IQV)/Comisia Europeană;
- constatarea admisibilității acțiunii IQV în anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/408 ⁽¹⁾ al Comisiei;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene pentru a se pronunța pe fond în cauza T-296/15;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

- (i) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, în ordonanța atacată, că regulamentul în litigiu este un act normativ care cuprinde, în ceea ce o privește pe reclamantă, măsuri de executare în sensul articolului 263 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (ii) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, în ordonanța atacată, că inadmisibilitatea acțiunii sale împotriva regulamentului în litigiu nu priva IQV de protecție jurisdicțională efectivă.
- (iii) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, în ordonanța atacată, că IQV nu era afectată în mod individual de regulamentul în litigiu.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/408 al Comisiei din 11 martie 2015 privind punerea în aplicare a articolului 80 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și privind stabilirea unei liste a substanțelor susceptibile de înlocuire (JO L 67, p. 18).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione tributaria provinciale di Siracusa (Italia) la 28 aprilie 2016 – Enzo Di Maura/Agencia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

(Cauza C-246/16)

(2016/C 260/33)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Provinciale di Siracusa

Părțile din procedura principală

Reclamant: Enzo Di Maura

Pârâtă: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

Întrebările preliminare

- 1) În lumina articolului 11 secțiunea C alineatul (1) și a articolului 20 alineatul (1) litera (b) a doua teză din Directiva 77/388/CEE ⁽¹⁾, privind reducerea bazei de impozitare și, respectiv, regularizarea TVA-ului datorat pentru operațiuni impozabile în cazul neplății totale sau parțiale a contraprestației stabilite între părți, impunerea unor limite care fac ca recuperarea taxei aferente contraprestației neplătite total sau parțial să fie imposibilă sau excesiv de oneroasă pentru persoana impozabilă – în termeni de timp, având în vedere durata imprevizibilă a procedurii falimentului – este conformă cu principiile proporționalității și efectivității, garantate de TFUE, și cu principiul neutralității care guvernează aplicarea TVA-ului?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, este compatibilă cu principiile menționate mai sus o normă precum articolul 26 al doilea paragraf din Decretul Președintelui Republicii nr. 633/1972, în versiunea în vigoare anterior modificărilor prevăzute la articolul 1 alineatele 126 și 127 din Legea nr. 208 din 28 decembrie 2015, care, în practica autorității fiscale a statului membru al Uniunii, condiționează dreptul de recuperare a taxei de dovedirea recurgerii în prealabil la proceduri de faliment sau la acte de executare rămase fără rezultat, chiar și atunci când astfel de activități ar fi în mod rezonabil antieconomice din cauza valorii creanței pretinse, a perspectivelor de recuperare a acesteia și a costurilor procedurilor falimentului și având în vedere că, în orice caz, măsurile menționate pot interveni la câțiva ani după deschiderea procedurii falimentului?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare: bază unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 2 mai 2016 - Austria
Asphalt GmbH & Co OG/Bundeskartellanwalt**

(Cauza C-248/16)

(2016/C 260/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Austria Asphalt GmbH & Co OG

Pârât: Bundeskartellanwalt

Întrebarea preliminară

Articolul 3 alineatul (1) litera (b) și articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004⁽¹⁾ al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor între întreprinderi („Regulamentul privind concentrările economice”) trebuie interpretate în sensul că, în cazul trecerii de la un control exclusiv la un control în comun asupra unei întreprinderi existente, în condițiile în care întreprinderea care exercita anterior controlul exclusiv participă în continuare la efectuarea controlului în comun, se realizează o concentrare numai atunci când această întreprindere îndeplinește în mod durabil toate funcțiile unei entități autonome?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor între întreprinderi („Regulamentul privind concentrările economice”) (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 3 mai 2016 -
Flibtravel International SA, Leonard Travel International SA/AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL,
Saratax SCS și alții**

(Cauza C-253/16)

(2016/C 260/35)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamante: Flibtravel International SA, Leonard Travel International SA

Pârâte: AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS, Ryad SCRI, Taxis Bachir & Cie SCS, Abdelhamid El Barjaji, Abdelouahab Ben Bachir, Sotax SCRI, Mostapha El Hammouchi, Boughaz SPRL, Sahbaz SPRL, Jamal El Jelali, Mohamed Chakir Ben Kadour, Taxis Chalkis SCRL, Mohammed Gheris, Les délices de Fès SPRL, Abderrahmane Belyazid, E.A.R. SCS, Sotrans SPRL, B.M.A. SCS, Taxis Amri et Cie SCS, Aramak SCS, Rachid El Amrani, Mourad Bakkour, Mohamed Agharbiou, Omar Amri, Jmili Zouhair, Mustapha Ben Abderrahman, Mohamed Zahyani, Miltotax SPRL, Lextra SA, Ismael El Amrani, Farid Benazzouz, Imad Zufri, Abdel-Ilah Bokhamy, Ismail Al Bouhali, Bahri Messaoud & Cie SCS, Mostafa Bouzid, BKN Star SPRL, M.V.S. SPRL, A.B.M.B. SCS, Imatrans SPRL, Reda Bouyaknouden, Ayoub Tahri, Moulay Adil El Khatir, Redouan El Abboudi, Mohamed El Abboudi, Bilal El Abboudi, Sofian El Abboudi, Karim Bensbih, Hadel Bensbih, Mimoun Mallouk, Abdellah El Ghaffouli, Said El Aazzoui

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 96 alineatul (1) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se poate aplica tarifelor și condițiilor impuse de un stat membru operatorilor de servicii de taxi atunci când (a) cursele taxiurilor în cauză trec numai în mod excepțional frontierele naționale, (b) o parte semnificativă a clientelei taxiurilor în cauză este constituită din cetățeni sau rezidenți ai Uniunii Europene care nu sunt cetățeni sau rezidenți ai statului membru în discuție și (c) în împrejurările concrete ale cauzei, cursele de taxi în litigiu sunt adeseori, în ceea ce privește pasagerul, numai o etapă a unei călătorii mai lungi al cărei punct de sosire sau de plecare se află într-o altă țară a Uniunii decât statul membru în discuție?
- 2) Articolul 96 alineatul (1) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se poate aplica altor condiții de operare decât condițiile tarifare și condițiile de obținere a autorizației de a desfășura activitatea de transport în cauză, cum este, în speță, interdicția pentru operatorii de taxi de a pune la dispoziție mai degrabă locuri individuale decât întregul autovehicul și o interdicție pentru acești operatori de a stabili ei înșiși destinația unei curse propuse clienților, care conduc la împiedicarea acestor operatori de a grupa clienți cu aceeași destinație?

- 3) Articolul 96 alineatul (1) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că interzice, exceptând cazul în care există autorizație din partea Comisiei, măsuri de tipul celor avute în vedere de cea de a doua întrebare (a) care au drept scop general, printre alte obiective, protecția operatorilor de taxi împotriva concurenței întreprinderilor de închiriere de vehicule cu conducător auto și (b) care au drept efect specific, în împrejurările concrete ale cauzei, protecția operatorilor de autocare împotriva concurenței operatorilor de taxi?
- 4) Articolul 96 alineatul (1) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că interzice, exceptând cazul în care există autorizație din partea Comisiei, o măsură care interzice operatorilor de taxi racolarea clienților, atunci când această măsură are drept efect, în împrejurările concrete ale cauzei, reducerea capacității lor de a obține clienții unui serviciu de autocare concurent?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 9 mai 2016 -
Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg**

(Cauza C-256/16)

(2016/C 260/36)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Deichmann SE

Pârât: Hauptzollamt Duisburg

Întrebarea preliminară

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/223 ⁽¹⁾ al Comisiei din 17 februarie 2016 de stabilire a unei proceduri pentru evaluarea anumitor cereri de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață și a tratamentului individual depuse de către producători-exportatori din China și din Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 este valid?

⁽¹⁾ JO 2016, L 41, p. 3.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 9 mai 2016 – Finnair Oyj/
Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia**

(Cauza C-258/16)

(2016/C 260/37)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Recurentă: Finnair Oyj

Intimată: Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 31 alineatul (4) din Convenția de la Montreal trebuie interpretat în sensul că menținerea dreptului de a introduce acțiunea presupune, pe lângă formularea reclamației în termen, ca reclamația să fie formulată în termen și în scris în sensul articolului 31 alineatul (3)?
- 2) În cazul în care menținerea dreptului de a introduce acțiunea presupune ca reclamația introdusă în termen să ia forma scrisă, articolul 31 alineatul (3) din Convenția de la Montreal trebuie interpretată în sensul că cerința referitoare la forma scrisă poate fi îndeplinită prin mijloace electronice inclusiv prin înregistrarea daunei reclamate în sistemul informațional al operatorului de transport aerian?
- 3) Convenția de la Montreal se opune unei interpretări potrivit căreia cerința privind forma scrisă se consideră îndeplinită atunci când, cu cunoștința pasagerului, un reprezentant al operatorului de transport aerian introduce reclamația/plângerea cu privire la daună în scris în sistemul operatorului de transport aerian, fie în format hârtie, fie prin mijloace electronice?
- 4) Articolul 31 din Convenția de la Montreal impune alte condiții privind conținutul reclamației decât cea că transportatorului aerian trebuie să i se aducă la cunoștință prejudiciul suferit?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Regatul Unit) la 12 mai 2016 - Shields & Sons Partnership/The Commissioners for Her Majesty's of Revenue and Customs

(Cauza C-262/16)

(2016/C 260/38)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Shields & Sons Partnership

Pârâți: The Commissioners for Her Majesty's of Revenue and Customs

Întrebările preliminare

1. În ceea ce privește regimul comun forfetar pentru producători agricoli prevăzut în capitolul 2 din titlul XII din Directiva (CE) 2006/112/CE ⁽¹⁾, articolul 296 alineatul (2) trebuie interpretat în sensul că prevede în mod exhaustiv situațiile în care statele membre pot exclude un producător agricol de la regimul forfetar comun pentru producători agricoli? Mai precis:
 - 1.1. statele membre pot exclude producători agricoli de la regimul comun forfetar pentru producători agricoli numai în temeiul articolului 296 alineatul (2)?
 - 1.2. statele membre pot exclude producători agricoli de la regimul comun forfetar pentru producători agricoli și în temeiul articolului 299?
 - 1.3. principiul neutralității fiscale conferă statelor membre dreptul de a exclude un producător agricol de la regimul comun forfetar pentru producători agricoli?
 - 1.4. statele membre au dreptul să excludă producătorii agricoli de la regimul comun forfetar pentru producători agricoli din alte motive?

2. Cum trebuie interpretată sintagma „categorii de producători agricoli” utilizată la articolul 296 alineatul (2) din Directiva (CE) 2006/112/CE? Mai precis:
- 2.1. o categorie relevantă de producători agricoli trebuie să poată fi identificată pe baza unor caracteristici obiective?
 - 2.2. categoria relevantă de producători agricoli poate fi identificată prin raportare la anumite considerente de ordin economic?
 - 2.3. ce nivel de precizie este necesar pentru identificarea unei categorii de producători agricoli pe care un stat membru a intenționat să o excludă?
 - 2.4. această noțiune permite statelor membre să considere categorie relevantă în sensul dispoziției citate anterior „producătorii agricoli cu privire la care s-a constatat că recuperează semnificativ mai mult în calitate de membri ai regimului forfetar decât ar fi recuperat în cazul în care ar fi fost înregistrați în scopuri de TVA”?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Regatul-Unit) la 13 mai 2016 - Western Sahara Campaign UK/ Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs și Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Cauza C-266/16)

(2016/C 260/39)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Western Sahara Campaign UK

Pârâți: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs și Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Întrebările preliminare

- 1) În cadrul Acordului euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Maroc, pe de altă parte (JO 2000, L 70, p. 2, Ediție specială 11/vol. 73, p. 3), aprobat prin Decizia 2000/204/CE, CECO (¹), trimerile la „Maroc” care figurează la articolele 9, 17 și 94 și în Protocolul nr. 4 se referă doar la teritoriul suveran al Marocului, astfel cum este recunoscut de Organizația Națiunilor Unite și de Uniunea Europeană și, prin urmare, nu permit ca produsele originare din Sahara Occidentală să fie importate în Uniunea Europeană fără taxe vamale în temeiul Acordului de asociere?
- 2) În cazul în care produsele originare din Sahara Occidentală pot fi importate în Uniunea Europeană fără taxe vamale în temeiul Acordului de asociere, este acest acord valid, având în vedere dispozițiile articolului 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană, care prevăd obligația de a contribui la respectarea principiilor de drept internațional relevante, precum și de a respecta principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite și ținând seama de măsura în care Acordul de asociere a fost încheiat în beneficiul populației din Sahara Occidentală, în numele acesteia, în conformitate cu dorințele sale, și/sau în urma consultării cu reprezentanții săi recunoscuți?

- 3) Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului între Uniunea Europeană și Regatul Maroc (astfel cum a fost aprobat și pus în aplicare prin Regulamentul nr. 764/2006 al Consiliului ⁽²⁾, Decizia 2013/785 a Consiliului ⁽³⁾ și Regulamentul nr. 1270/2013 al Consiliului ⁽⁴⁾) este valid, având în vedere dispozițiile articolului 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană, care prevăd obligația de a contribui la respectarea principiilor de drept internațional relevante, precum și de a respecta principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite și ținând seama de măsura în care Acordul de asociere a fost încheiat în beneficiul populației din Sahara Occidentală, în numele acesteia, în conformitate cu dorințele sale, și/sau în urma consultării cu reprezentanții săi recunoscuți?
- 4) Reclamanta are dreptul de a contesta validitatea actelor Uniunii în temeiul unei pretinse încălcări a dreptului internațional de către Uniunea Europeană, având în vedere în special:
- a) faptul că, deși reclamanta, în temeiul dreptului național, poate contesta în justiție validitatea actelor în discuție ale Uniunii, aceasta nu invocă niciun drept prevăzut de legislația Uniunii și/sau
- b) principiul stabilit în Hotărârea Monetary Gold Removed from Rome in 1943 [Aurul monetar luat din Roma în 1943] (*ICJ Reports*, 1954), potrivit căruia Curtea Internațională de Justiție nu poate adopta soluții care afectează conduita sau drepturile unui stat care nu este parte în procedura în fața Curții și nu a consimțit să se conformeze deciziilor acesteia?

⁽¹⁾ Decizia 2000/204/CE, CECO a Consiliului și a Comisiei din 24 ianuarie 2000 privind încheierea Acordului euro-mediteranean de constituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele lor membre, pe de o parte, și Regatul Maroc, pe de altă parte (JO 2000, L 70, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 20, p. 184).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 764/2006 al Consiliului din 22 mai 2006 (JO L 141, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 8, p. 216).

⁽³⁾ Decizia 2013/785/UE a Consiliului din 16 decembrie 2013 privind încheierea în numele Uniunii Europene a protocolului între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de acordul de parteneriat în domeniul pescuitului între Uniunea Europeană și Regatul Maroc (JO 2013, L 349, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 270/2013 al Consiliului din 15 noiembrie 2013 privind alocarea posibilităților de pescuit în temeiul protocolului între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de acordul de parteneriat în domeniul pescuitului între Uniunea Europeană și Regatul Maroc (JO 2013, L 328, p. 40).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of Gibraltar (Regatul Unit) la 13 mai 2016
- Albert Buhagiar, Wayne Piri, Stephanie Piri, Arthur Taylor, Henry Bonifacio, Colin Tomlinson,
Darren Sheriff/The Hon. Gilbert Licudi QC MP Minister for Justice

(Cauza C-267/16)

(2016/C 260/40)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of Gibraltar

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Albert Buhagiar, Wayne Piri, Stephanie Piri, Arthur Taylor, Henry Bonifacio, Colin Tomlinson, Darren Sheriff

Pârât: The Hon. Gilbert Licudi QC MP Minister for Justice

Întrebările preliminare

- 1) Dacă dispozițiile directivei ⁽¹⁾ referitoare la PEAf privesc doar libera circulație a mărfurilor, acestea se pot aplica totuși Gibraltarului pe baza faptului că nu implică o operațiune comercială și, prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare al derogărilor acordate Gibraltarului potrivit Actului de aderare din 1972?
- 2) Dispozițiile directivei privitoare la PEAf, în ceea ce privește vânătoria și practicanții tirului sportiv, sunt aplicabile Gibraltarului pentru motivul că se referă la libera circulație a serviciilor?
- 3) Dispozițiile directivei privitoare la PEAf, în ceea ce privește vânătoria și practicanții tirului sportiv, sunt nevalide pentru motivul că se referă la libera circulație a persoanelor și, în consecință, au fost adoptate potrivit unui temei juridic eronat?

⁽¹⁾ Directiva 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme, JO L 256, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 10, p. 233.

Recurs introdus la 17 mai 2016 de Societă cooperativa Amrita arl și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 11 martie 2016 în cauza T-439/15, Amrita și alții/Comisia

(Cauza C-280/16 P)

(2016/C 260/41)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurente: Soc. coop. Amrita arl, Cesi Marta, Comune Agricola Lunella - Soc. mutua coop. Arl, Rollo Olga, Borrello Claudia, Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi, Marzo Luigi, Stasi Anna Maria, Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi, Castriota Maria Grazia, Azienda Agricola di Cagnoni Fiorella, Azienda Agricola Spirido ss agr., Impresa Agricola Stefania Stamera, Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco, Simone Cosimo Antonio, Masseria Alti Paretì Soc. agr. arl (reprezentanți: L. Paccione, V. Stamera, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

- anularea ordonanței atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare, eventual declarând calitatea procesuală activă a recurentelor;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentele invocă următoarele motive:

1. **Primul motiv: eroare de drept. Evaluarea greșită a faptelor pertinente. Motivare eronată și insuficientă prin raportare la punctele 12-22 din ordonanța atacată**

Ordonanța atacată se întemeiază pe premisa eronată că recurențele au solicitat anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/789 a Comisiei din 18 mai 2015 privind măsuri de prevenire a introducerii în Uniune și a răspândirii în interiorul acesteia a *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (JO L 125, p. 36) în integralitate, iar nu, astfel cum au solicitat ele în realitate, doar a părților desemnate în mod specific în cererea introductivă și în memoriul în răspuns la excepția de inadmisibilitate ridicată de Comisie.

2. Al doilea motiv: eroare de drept. Evaluarea inexactă a faptelor pertinente. Caracterul insuficient, contradictoriu și eronat al motivării

Ordonanța atacată afirmă în mod greșit că decizia Comisiei ar impune adoptarea de măsuri de punere în executare de către statul italian prin raportare la delimitarea zonei infectate cu *Xylella fastidiosa*. Această afirmație este dezmințită de împrejurarea necontestată că decizia califică de manieră inderogabilă ca zonă infectată toată provincia administrativă Lecce, ale cărei limite teritoriale sunt deja trasate pe hartă.

3. Al treilea motiv: nelegalitatea punctului 25, citit în special în coroborare cu punctul 21 din ordonanța atacată: motivare contradictorie, eronată și vădit nefondată

Motivarea adoptată de Tribunal la punctul 21 din ordonanța atacată afirmă că, pentru evaluarea aspectului dacă un act normativ necesită măsuri de punere în executare, este necesar să facă referire la poziția persoanei care invocă dreptul la o cale de atac. Or, același Tribunal derogă de la acest criteriu de interpretare mai departe la punctul 25 din ordonanță, atunci când răspunde negativ la problema privind calitatea procesuală activă a recurențelor.

4. Al patrulea motiv: eroare de drept. Evaluarea inexactă a faptelor pertinente. Motivare insuficientă, contradictorie și eronată

Tribunalul afirmă, pe de o parte, că Ministero delle Politiche Agricole italian ar fi adoptat prin decret măsuri de punere în executare pentru articolele 4, 6 și 7 din decizia Comisiei, iar pe de altă parte se contrazice atunci când ia act de faptul că anumite măsuri din decizia Comisiei nu figurează în decretul menționat.

5. Al cincilea motiv: eroare de drept. Evaluarea inexactă a faptelor pertinente. Motivare insuficientă, contradictorie și eronată

Punctul 24 din ordonanța atacată omite să ia în considerare conținutul efectiv al cererii introductive în care recurențele atacă articolul 6 alineatul (4) și articolul 7 alineatul (4) din decizie, în ceea ce privește obligația de efectuare a unor tratamente fitosanitare interzise în agricultura biologică, obligație care face parte din măsura direct executorie care afectează direct societățile recurente, care ar pierde din cauza aplicării sale certificarea biologică de care dispun.

6. Al șaselea motiv: eroare de drept. Evaluarea inexactă a faptelor pertinente. Motivare insuficientă, contradictorie și eronată

Punctele 33 și 34 din ordonanța atacată nu țin seama de probele scrise prezentate pe parcursul procedurii referitoare la prejudiciul individual pe care îl suferă reclamantele ca efect al măsurilor atacate.

7. Al șaptelea motiv: eroare de drept. Nepronunțare asupra problemei prejudiciului direct rezultat din măsurile atacate

Tribunalul a omis să se pronunțe asupra subzistenței obiective a prejudiciului direct pe care îl suferă societățile recurente ca urmare a aplicării măsurilor direct executorii decise de Comisie și atacate în speță.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 23 mai 2016 – IK „L.Č.” IK/
Valsts ieņēmumu dienests**

(Cauza C-288/16)

(2016/C 260/42)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: IK „L.Č.” IK

Pârât: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 146 alineatul 1 litera e) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se aplică o scutire de la plata taxei numai în cazul în care există o legătură juridică directă sau o relație contractuală reciprocă între prestatorul serviciilor și destinatarul sau expeditorul mărfurilor?
- 2) Care sunt criteriile care trebuie respectate de relația directă menționată de directiva sus-menționată pentru a se putea aprecia că un serviciu asociat importului sau exportului de mărfuri este scutit de la plata taxei pe valoarea adăugată?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 9/vol. 3, p. 7.

Recurs introdus la 26 mai 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 16 martie 2016 în cauza T-103/14, Frucona Košice a.s./Comisia Europeană

(Cauza C-300/16 P)

(2016/C 260/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentați: L. Armati, T. Maxian Rusche, B. Stromsky, K. Walkerová, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Frucona Košice a.s.

Concluziile recurente

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 16 martie 2016, notificată Comisiei în aceeași zi, în cauza T-103/14, Frucona Košice/Comisia;
- pronunțarea asupra cererii formulate în primă instanță și respingerea acesteia ca nefondată;
- obligarea intimatului, reclamantă în primă instanță, la plata cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar, Comisia solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 16 martie 2016, notificată Comisiei în aceeași zi, în cauza T-103/14, Frucona Košice/Comisia;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să examineze al doilea motiv invocat în primă instanță și, dacă este necesar, al treilea și al patrulea motiv;
- amânarea pronunțării cu privire la cheltuielile de judecată aferente procedurii în primă instanță și procedurilor succesive.

Motivele și principalele argumente

Potrivit Comisiei, se impune anularea hotărârii atacate pentru motive care privesc, în primul rând, aplicabilitatea testului creditorului privat și, în al doilea rând, aplicarea testului creditorului privat.

În ceea ce privește aplicabilitatea testului creditorului privat, Comisia invocă trei motive de recurs. În primul rând, o interpretare eronată a deciziei contestate; în al doilea rând, o eroare de drept în interpretarea articolului 107 alineatul (1) TFUE în legătură cu aplicabilitatea testului creditorului privat; în al treilea rând, neaplicarea principiului *res iudicata*.

Prin hotărârea atacată s-a apreciat că testul creditorului privat este aplicabil, chiar și în cazul în care statul membru susține, în cadrul procedurii administrative, pe baza unor argumente detaliate, că autoritatea publică nu a acționat în temeiul unor considerații pe care le-ar avea în vedere un participant de pe piața privată, atât timp cât o parte interesată susține contrariul. Potrivit interpretării date de Comisie jurisprudenței, poziția statului membru are o importanță fundamentală în contextul aplicabilității testului creditorului privat.

În ceea ce privește aplicarea testului creditorului privat, Comisia invocă două motive de recurs. În primul rând, se invocă încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE în legătură cu aplicarea testului creditorului privat. În al doilea rând, se invocă faptul că Tribunalul a interpretat eronat obligația de examinare diligentă și imparțială a pretinsului ajutor de stat, în conformitate cu articolul 107 alineatul (1) TFUE.

Tribunalul impune Comisiei să reconstituie *ex officio* comportamentul creditorului privat ipotetic, ideal, rațional și deplin informat. În plus, această cerință există independent de modul în care a acționat statul membru sau de ceea ce a susținut acesta. Potrivit interpretării date jurisprudenței de către Comisie, aceasta nu trebuie să obțină ea însăși probele și informațiile pe care un creditor privat rațional le-ar fi obținut înainte de realizarea evaluării sale, în ipoteza în care autoritatea publică în discuție nu a procedat în acest sens. Sarcina Comisiei ar fi mai degrabă cea de a verifica dacă, în mod subiectiv, autoritatea publică, ținând seama de comportamentul său și de probele și de informațiile pe care le-a avut efectiv la dispoziție la adoptarea deciziei sale, s-a comportat ca un creditor privat într-o situație cât mai apropiată de cea a autorității publice care a luat decizia de a acorda măsura în discuție.

Ordonanța președintelui Curții din 16 martie 2016 - Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-545/15) ⁽¹⁾

(2016/C 260/44)

Limba de procedură: polona

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 16, 18.1.2016.

**Ordonanța președintelui Curții din 10 martie 2016 – Comisia Europeană/Republica Federală
Germania**

(Cauza C-546/15) ⁽¹⁾

(2016/C 260/45)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 7, 11.1.2016.

**Ordonanța președintelui Curții din 17 martie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgerichtshof - Austria) - Hans-Peter Ofenböck, cu participarea: Unabhängiger
Verwaltungssenat im Land Niederösterreich**

(Cauza C-565/15) ⁽¹⁾

(2016/C 260/46)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 2 iunie 2016 - Moreda-Riviere Trefilerías și alții/Comisia

(Cauzele conexate T-426/10 - T-429/10, T-438/12 - T-441/12) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Unitate economică — Participare directă la încălcare — Răspundere derivată a societăților-mamă — Succesiune de întreprinderi — Încălcare complexă — Încălcare unică și continuă — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Principiile neretroactivității și legalității pedepselor — Circumstanțe atenuante — Capacitate de plată — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Cerere de apreciere — Lipsa unei evoluții a împrejurărilor de fapt — Scrisoare de respingere — Inadmisibilitate”)

(2016/C 260/47)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Moreda-Riviere Trefilerías, SA (Gijón, Spania) (cauzele T-426/10 și T-440/12), Trefilerías Quijano, SA (Los Corrales de Buelna, Spania) (cauzele T-427/10 și T-439/12), Trenzas y Cables de Acero PSC, SL (Santander, Spania) (cauzele T-428/10 și T-44/12) și Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Spania) (cauzele T-429/10 și T-438/12) (reprezentați: în cauzele T-426/10 - T-429/10, F. González Díaz și A. Tresandi Blanco și, în cauzele T-438/12 - T-441/12, inițial F. González Díaz și P. Herrero Prieto, ulterior F. González Díaz și A. Tresandi Blanco, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: în cauzele T-426/10, T-427/10, T-429/10, T-438/12 - T-441/12, V. Bottka, F. Castillo de la Torre și C. Urraca Caviedes, agenți, asistați de L. Ortiz Blanco și A. Lamadrid de Pablo, avocați, și, în cauza T-428/10, V. Bottka și F. Castillo de la Torre, asistați L. Ortiz Blanco și A. Lamadrid de Pablo)

Obiectul

Cerere de anulare și de reformare a Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011, precum și a scrisorii directorului general al Direcției Generale Concurență a Comisiei din 25 iulie 2012.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Obligă Moreda-Riviere Trefilerías, SA, Trefilerías Quijano, SA, Trenzas y Cables de Acero PSC, SL și Global Steel Wire, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 317, 20.11.2010.

Ordonanța Tribunalului din 25 mai 2016 - Stagecoach Group/EUIPO (MEGABUS.COM)(Cauza T-805/14) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MEGABUS.COM — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 — Acțiune vădit inadmisibilă și vădit nefondată”]

(2016/C 260/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Stagecoach Group plc (Perth, Regatul Unit) (reprezentant: G. Jacobs, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 7 octombrie 2014 (cauza R 1894/2013-4) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal MEGABUS.COM ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată.
- 2) Obligă Stagecoach Group plc la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 34, 2.2.2015.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 23 mai 2016 - Pari Pharma/EMA

(Cauza T-235/15 R)

[„Procedură de măsuri provizorii — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente deținute de EMA privind informații transmise de o întreprindere în cadrul cererii sale de autorizare a introducerii pe piață a unui medicament — Ordonanță prin care se dispune suspendarea executării deciziei prin care se acordă unui terț accesul la documente — Cerere de retragere — Lipsa unei schimbări a împrejurărilor — Articolul 159 din Regulamentul de procedură al Tribunalului”]

(2016/C 260/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pari Pharma GmbH (Starnberg, Germania) (reprezentați: M. Epping și W. Rehmann, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (reprezentați: T. Jabłoński, N. Rampal Olmedo, A. Spina, A. Rusanov și S. Marino, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Novartis Europharm Ltd (Camberley, Regatul Unit) (reprezentant: C. Schoonderbeek, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 159 din Regulamentul de procedură al Tribunalului vizând retragerea Ordonanței din 1 septembrie 2015, *Pari Pharma/EMA* (T-235/15 R, EU:T:2015:587), prin care s-a dispus suspendarea executării deciziei EMA/271043/2015 a EMA din 24 aprilie 2015, prin care se acordă unui terț, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), accesul la anumite documente care conțin informații transmise în cadrul unei cereri de autorizare a introducerii pe piață a medicamentului Vantobra.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de retragere a ordonanței din 1 septembrie 2015, *Pari Pharma/EMA* (T-235/15 R, EU:T:2015:587).
- 2) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța Tribunalului din 10 mai 2016 - Volkswagen/EUIPO – Andră (BAG PAX)

(Cauza T-324/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene verbală BAG PAX — Utilizare serioasă a mărcii — Articolul 15 alineatul (1) litera (a) și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune în mod vădit nefondată”]

(2016/C 260/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Volkswagen AG (Wolfsburg, Germania) (reprezentant: U. Sander, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. Kunz, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului, fosta BAGPAX Cargo Systems e.K.: Marvin Dominic Andră (Saarlouis, Germania) (reprezentant: T. Dohmen, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 23 aprilie 2015 (cauza R 1971/2014-4) privind o procedură de decădere între Volkswagen și BAGPAX Cargo Systems

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Volkswagen AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 270, 17.8.2015.

Ordonanța Tribunalului din 25 mai 2016 – Syndial/Comisia(Cauza T-581/15) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Italiei — Eventuală nerespectare a Directivelor 2011/92/UE și 1999/13/CE — Asanarea unui fost sit industrial (Cengio-Saliceto) — Refuzul accesului — Acțiune vădit nefondată”]

(2016/C 260/51)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Syndial SpA – Attività Diversificate (San Donato Milanese, Italia) (reprezentanți: L. Acquarone și S. Grassi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Baquero Cruz și D. Nardi, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei Comisiei din 3 august 2015 prin care reclamantei i s-a refuzat accesul la documentele privind procedura de constatare a unei eventuale neîndepliniri de către Republica Italiană a obligațiilor care rezultă din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO 2012, L 26, p. 1), precum și din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO 1999, L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Syndial SpA – Attività Diversificate să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 398, 30.11.2015.

Acțiune introdusă la 4 mai 2016 - Caviro Distillerie și alții/Comisia

(Cauza T-211/16)

(2016/C 260/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Caviro Distillerie Srl (Faenza, Italia), Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Italia), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerion, Italia), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Italia) (reprezentanți: R. MacLean, solicitor, și A. Bochon, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii;
- anularea articolului 1 din Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/176 a Comisiei din 9 februarie 2016 de încheiere a procedurii antidumping privind importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză și produs de societatea Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd în temeiul unor erori vădite de apreciere de fapt și de drept care afectează măsura și în temeiul încălcării articolului 3 alineatele (2), (3) și (5) și a articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene;
- obligarea părâtei și a oricăror intervenienți la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv prin care se susține că decizia atacată trebuie să fie anulată întrucât pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere și de analiză a faptelor atunci când a selectat un eșantion nereprezentativ de producători din Uniune în scopul evaluării prejudiciului și, astfel, a încălcat de asemenea articolul 3 alineatele (2), (3) și (5) și articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, prin supoziția eronată că criteriul celor mai mari volume de vânzări din Uniune echivalează cu obținerea unui eșantion suficient de reprezentativ. .
2. Al doilea motiv prin care se susține că decizia atacată trebuie să fie anulată întrucât pârâta a săvârșit erori vădite de apreciere și de analiză a faptelor în evaluarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra situației economice a industriei Uniunii și, astfel, a încălcat de asemenea articolul 3 alineatele (2), (3) și (5) și articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene.

Acțiune introdusă la 11 mai 2016 - C & J Clark International/Comisia

(Cauza T-230/16)

(2016/C 260/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: C & J Clark International Ltd (Somerset, Regatul Unit) (reprezentanți: A. Willems, S. De Knop și J. Charles, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii admisibilă;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/223 al Comisiei din 17 februarie 2016 de stabilire a unei proceduri pentru evaluarea anumitor cereri de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață și a tratamentului individual depuse de către producători-exportatori din China și din Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14; și

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului atribuirii competențelor consacrat la articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE, în măsura în care Comisia a acționat întemeindu-se pe un temei juridic incorect;
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 266 TFUE, în măsura în care Comisia nu a adoptat măsurile necesare pentru a se conforma Hotărârii Curții în cauza C & J Clark International (C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74);
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 5 alineatele (1) și (4) TUE, în măsura în care Comisia a adoptat un act care depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului pe care îl urmărește și
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe abuzul de putere săvârșit de Comisie, în măsura în care aceasta și-a utilizat competențele în alt scop decât cel pentru care i-au fost conferite.

Acțiune introdusă la 17 mai 2016 – NI/AEPD

(Cauza T-237/16)

(2016/C 260/54)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: NI (Madrid, Spania) (reprezentant: A. Gómez-Acebo Dennes, avocat)

Pârâtă: Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea și lipsirea de efecte juridice a deciziei Autorității Europene pentru Protecția Datelor din 18 martie 2016 prin care s-a respins cererea reclamantei de reexaminare a deciziei acestei autorități din data de 8 decembrie 2015 și admiterea cererii de încetare a prelucrării în prezent și pe viitor de către Ombudsmanul European a datelor cu caracter personal conținute într-un contract încheiat de reclamantă;
- admiterea cererii de obligare a Ombudsmanului European să se abțină de la publicarea oricărei date cu caracter personal a reclamantei sau prin care aceasta ar putea fi identificată; în special, obligarea Ombudsmanului European să nu facă nicio aluzie la mandatul exercitat de aceasta;
- admiterea cererii de obligare a Ombudsmanului European să dea curs și să respecte în mod exhaustiv și complet dreptul la opoziție în prelucrarea datelor sale cu caracter personal în cadrul procedurii Own Initiative Inquiry 2/2014 sau al oricărei alte proceduri având același obiect la care poate participa reclamanta;
- obligarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată în principal împotriva deciziei pârâtei de a nu admite contestația reclamantei privind refuzul de a cenzura anumite date cu caracter personal în cadrul demersurilor în fața Ombudsmanului European legate de două anchete referitoare la autorizația acordată pentru a putea desfășura activități profesionale în sectorul privat la încetarea atribuțiilor sale în calitate de membru al Comisiei Europene.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Pârâta nu a analizat în mod corespunzător, în contextul reglementării și al jurisprudenței aplicabile rezoluțiilor sale, activitatea reclamantei, procedura Comisiei privind autorizarea activității sale ulterioare exercitării mandatului său de membru al Comisiei, prima anchetă desfășurată de Ombudsmanul European cu privire la autorizația menționată și redeschiderea cazului anchetat de noul Ombudsman European, precum și intenția sa de a publica datele cu caracter personal ale reclamantei, prin care aceasta ar putea fi identificată în mod direct și indirect.
2. Colectarea anonimă a datelor nu permite asigurarea trasabilității necesare pentru a stabili legalitatea prelucrării datelor de către Ombudsmanul European întrucât ar fi fost obținute în mod anonim și prelucrate în mod nelegal.
3. Prelucrarea datelor care fac obiectul prezentei proceduri trebuie să fie calificată, potrivit reclamantei, ca excesivă, inadecvată și lipsită de relevanță în raport cu scopul pentru care a fost efectuată, fie și în mod anonim. Contractul transmis se referă exclusiv la relația dintre reclamantă și o întreprindere privată după încetarea atribuțiilor de membru al Comisiei, iar obiectul acestuia nu are legătură cu activitățile desfășurate în cadrul Comisiei.
4. Nu există informații sau fapte noi care să justifice prelucrarea și publicarea datelor personale ale reclamantei, care, în plus, au fost considerate confidențiale în cadrul primei anchete desfășurate de fostul Ombudsman. O schimbare în prelucrarea confidențială a datelor în discuție nu este justificată din punct de vedere juridic și nu a fost motivată niciodată de Ombudsmanul European.
5. Publicarea datelor personale în speță nu contribuie în niciun fel la o anchetă mai bună, întrucât Ombudsmanul European poate derula o anchetă cu privire la autorizația acordată reclamantei pentru desfășurarea unor activități private fără a utiliza date legate de viața sa privată și, cu atât mai mult, fără a le publica.

Acțiune introdusă la 17 mai 2016 - Clean Sky 2 Joint Undertaking/Scouring Environnement

(Cauza T-238/16)

(2016/C 260/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (reprezentanți: B. Mastantuono, agent, asistat de M. Velardo, avocat)

Pârâtă: Scouring Environnement SARL (Tauriac, Franța)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtei la plata către CSJU a sumei de 60 000 de euro în temeiul Acordului de grant nr. 287071 „BiMed – Soluție de bicarbonat pentru decaparea vopselelor și a lacurilor și tratarea suprafețelor uscate”, majorată cu suma de 3 600 de euro cu titlu de dobânzi de întârziere calculate la rata de 3,65 % pentru perioada cuprinsă între 12 septembrie 2014 și 3 mai 2016; și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

Reclamanta susține că pârâta și-a încălcat obligațiile contractuale, neprezentând rapoartele, situațiile financiare și produsele cerute pentru perioada 1, în conformitate cu articolul 3 din acordul de grant și cu articolele II.2(3) și II.4 din anexa II la acordul de grant. În consecință, reclamanta a reziliat acordul de grant în temeiul articolului II.38 din anexa II la acesta și a emis o notă de debit privind prefinanțarea de 60 000 de euro care a fost deja plătită coordonatorului în temeiul dispozițiilor acordului de grant. În consecință, reclamanta a emis o notă de debit pentru recuperarea prefinanțării, care rămâne proprietatea reclamantei până la plata finală.

Faptele care au dat naștere obligațiilor Scouring Environnement SARL, în calitate de coordonator, sunt în mod larg necontestate în speță, întrucât nu a fost ridicată nicio obiecție de pârâtă în legătură cu împrejurările rezilierii și cu privire la modul de calculare a sumei care trebuie rambursată reclamantei.

În consecință, reclamanta are dreptul să solicite recuperarea și rambursarea sumei plătite pârâtei cu titlu de prefinanțare, majorată cu dobânzile de întârziere.

Acțiune introdusă la 20 mai 2016 - Directorul general al Oficiului European de Luptă Antifraudă/ Comisia

(Cauza T-251/16)

(2016/C 260/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Directorul general al Oficiului European de Luptă Antifraudă (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: L. Jelínek, membru al personalului, asistat de G. M. Roberti și de I. Perego, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei din 2 martie 2016, C(2016)1449 final, privind o cerere de ridicare a imunității, cu excepția articolului 1 alineatul (2);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcări ale dreptului și pe erori vădite de apreciere, pe care le-ar fi săvârșit Comisia Europeană. Decizia atacată nu ar fi conformă cu criteriile de drept care reglementează ridicarea imunității de jurisdicție a directorului general al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) și s-ar întemeia pe o lectură vădit eronată a elementelor dosarului. Pe de altă parte, decizia atacată nu ar fi apreciat în mod corect interesul Uniunii și ar aduce atingere independenței directorului general al OLAF.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcări ale dreptului și pe un proces decizional denaturat
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului de cooperare loială și a garanțiilor procedurale

**Ațiune introdusă la 23 mai 2016 - Globo Media/EUIPO - Globo Comunicação e Participações
(GLOBO MEDIA)**

(Cauza T-262/16)

(2016/C 260/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Globo Media, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: L. Estropá Navarro și J. Calderón Chavero, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Globo Comunicação e Participações S/A (Rio de Janeiro, Brazilia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „GLOBO MEDIA” – cererea de înregistrare nr. 8 957 169

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 14 martie 2016 în cauza R 561/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- în consecință, respingerea opoziției nr. 1697179 și dispunerea înregistrării mărcii atacate, pentru serviciile solicitate din clasele 35, 38 și 41;
- obligarea EUIPO și a intervenientelor la plata cheltuielilor de judecată din prezenta procedură, în cazul în care se opun acestuia și respingerea pretențiilor lor.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Recurs introdus la 28 mai 2016 de Petrus Kerstens împotriva Hotărârii din 18 martie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-23/15, Kerstens/Comisia

(Cauza T-270/16 P)

(2016/C 260/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Petrus Kerstens (Overijse, Belgia) (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Camerei a doua a Tribunalului Funcției Publice din 18 martie 2016, Kerstens/Comisia, pronunțată în cauză F-23/15
- trimiterea cauzei la Tribunalul Funcției Publice spre rejudecare;
- obligarea celeilalte părți la procedură la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat denaturarea faptelor și a elementelor de probă, precum și pe contradicția din motivare în ceea ce privește lipsa unui raport de anchetă prealabilă în sensul articolelor 2-4 din Dispozițiile generale de aplicare privind desfășurarea anchetelor administrative și a procedurilor disciplinare din 2004 (denumite în continuare, „DGA 2004”).
2. Al doilea motiv, întemeiat pe neanularea unei decizii disciplinare care nu are la bază un raport de anchetă administrativă în sensul DGA 2004.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o contradicție în motivarea hotărârii, pe încălcarea obligației de motivare, pe denaturarea elementelor de fapt și a elementelor de probă, pe încălcări ale articolului 4 alineatul 4 din DGA 2004, ale articolului 91 din statut și a principiului separației puterilor între autoritățile judiciare și administrative, pe interdicția de a se pronunța *ultra petita*, pe principiile contradictorialității și nediscriminării, precum și pe erori de drept în legătură cu examinarea de către Tribunalul Funcției Publice a consecințelor neregulilor săvârșite de Comisie.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare de drept și pe încălcarea principiului contradictorialității în legătură cu greșita interpretare a articolului 24 din statut și a articolului 10 din anexa IX la statut.
5. Al cincilea motiv, invocat cu titlu subsidiar și întemeiat pe o denaturare a faptelor și a elementelor de probă, pe încălcarea obligației de motivare și a unei erori de drept în raport cu respectarea termenului rezonabil în materie disciplinară.

Acțiune introdusă la 26 mai 2016 - GeoClimaDesign/EUIPO - GEO Gesellschaft für ENERGIE und Oekologie (GEO)

(Cauza T-280/16)

(2016/C 260/59)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: GeoClimaDesign AG (Fürstenwalde/Spree, Germania) (reprezentant: B. Lanz, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: GEO Gesellschaft für ENERGIE und Oekologie GmbH (Langenhorn, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii „GEO” – Marca Uniunii nr. 8331076

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 martie 2016 în cauza R 1679/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- declararea nulității mărcii în litigiu sau, în subsidiar, declararea nulității mărcii în litigiu în privința pregătirii organizatorice de proiecte de construcție în sectorul energiilor regenerabile, în special stații eoliene și parcuri eoliene, cuprinse în clasa 35; a serviciilor unui promotor imobiliar pentru realizarea de proiecte în sectorul energiilor regenerabile, în special instalații eoliene și parcuri eoliene; a reparării și întreținerii instalațiilor eoliene, cuprinse în clasa 37; a planificării tehnice de proiecte în domeniul furnizării de energie; a planificării tehnice de proiecte în domeniul energiilor regenerabile, în special stații eoliene și parcuri eoliene; a serviciilor de inginerie în domeniul energiilor regenerabile, în special stații eoliene; a redactării avizelor tehnice și academice pentru clasa 42;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) și cu articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 2 iunie 2016 – Solelec și alții/Parlamentul

(Cauza T-281/16)

(2016/C 260/60)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luxemburg), Paul Wagner et fils SA (Luxemburg, Luxemburg), Socom SA (Foetz, Luxemburg) (reprezentant: S. Marx, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei D(2016)14480 din 27 mai 2016 a Direcției generale infrastructură și logistică a Parlamentului European, prin care a fost respinsă oferta asociației temporare „ELECTRO KAD”, compusă din societățile SOLELEC S.A., MANNELLI & ASSOCIÉS S.A., PAUL WAGNER & FILS S.A. și SOCOM S.A., privind lotul 75 „Energie electrică – curenți tari”, prezentată la 14 ianuarie 2016 în cadrul cererii de ofertă INLO-D-UPIL-T-15-AO6 privind proiectul de extindere și de modernizare a clădirii Konrad Adenauer din Luxemburg, și anularea deciziei de atribuire a contractului în cauză unui alt ofertant;
- obligarea la prezentarea documentelor din dosarul privind atribuirea contractului de achiziții în care contactele care au avut loc între Parlament și ofertanți au fost consemnate în conformitate cu articolul 160 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nerespectarea criteriilor de selecție, care nu ar fi îndeplinite de asociația temporară căreia i-a fost atribuit contractul în măsura în care unul dintre membrii săi nu ar dispune de personalitate juridică pe toată durata lucrărilor și ar fi imposibil ca asociația temporară căreia i-a fost atribuit contractul să fi putut invoca referințele privind capacitatea tehnică și profesională astfel cum impunea caietul de sarcini.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nerespectarea criteriilor de atribuire. Comparând oferta prezentată de reclamante cu oferta asociației temporare căreia i-a fost atribuit contractul, ar reieși că aceasta din urmă are un caracter anormal de scăzut, ceea ce ar fi trebuit să conducă pârâtul la respingerea ofertei și la atribuirea contractului către reclamante.

Acțiune introdusă la 30 mai 2016 - Dominator International/EUIPO (DREAMLINE)

(Cauza T-285/16)

(2016/C 260/61)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Dominator International GmbH (Viena, Austria) (reprezentant: N. Gugerbauer, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „DREAMLINE”– cererea de înregistrare nr. 1 222 091

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 4 martie 2016 în cauza R 1669/2015-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 2 iunie 2016 - Kneidinger/EUIPO – Topseat International (Toilettendeckel)**(Cauza T-286/16)**

(2016/C 260/62)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamant: Ernst Kneidinger (Wilhering, Austria) (reprezentant: M. Grötschl, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Topseat International (Plano, Texas, Statele Unite ale Americii)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: reclamantul

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 2274035-0001

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 5 aprilie 2016 în cauza R 1030/2015-3

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, printre altele a cheltuielilor de judecată aferente cererii introductive, precum și a altor costuri ale unei eventuale ședințe sau a cheltuielilor de deplasare, precum și a cheltuielilor de judecată aferente procedurii aflate pe rolul camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 6 alineatele (1) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002.
-

Acțiune introdusă la 2 iunie 2016 – Convivo/EUIPO – Porcesadora Nacional de Alimentos (M'Cooky)**(Cauza T-288/16)**

(2016/C 260/63)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Convivo GmbH (Viena, Austria) (reprezentant C. Dücks, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Porcesadora Nacional de Alimentos C.A. Pronaca (Quito, Ecuador)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* reclamanta*Marca în litigiu:* înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale „M'Cooky” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 075 242*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 7 martie 2016 în cauza R 1039/2015-2**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii căii de atac și al procedurii de opoziție;
- obligarea EUIPO și a intervenientei la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 7 iunie 2016 - Verile/Comisia

(Cauza F-108/12) ⁽¹⁾

[Funcție publică — Funcționari — Pensii — Articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut — Transfer în sistemul de pensii al Uniunii al drepturilor de pensie dobândite într — un sistem de pensii național — Propunere de spor de ani de plată — Acțiune — Anulare — Recurs — Recalificarea concluziilor în anularea propunerii de spor de ani de plată — Interpretarea concluziilor în anulare ca urmărind anularea deciziei de recunoaștere a unui spor de ani de plată ca urmare a transferului de drepturi de pensie — Respingerea concluziilor — Hotărâre de recurs care a dobândit autoritate de lucru judecat — Lipsa necesității de a se pronunța]

(2016/C 260/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Marco Verile (Cadrezzate, Italia) (reprezentanți: inițial D. de Abreu Caldas, A. Coolen, É. Marchal, S. Orlandi și J.-N. Louis, avocați, apoi D. de Abreu Caldas, S. Orlandi și J.-N. Louis, avocați, apoi S. Orlandi și J.-N. Louis, avocați, în cele din urmă J.-N. Louis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial D. Martin și G. Gattinara, agenți, apoi J. Currall și G. Gattinara, agenți, apoi G. Gattinara, agent, și în cele din urmă G. Gattinara și F. Simonetti, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare a deciziei privind transferul drepturilor de pensie ale reclamantului în sistemul de pensii al Uniunii, decizie care aplică noile DGA privind articolele 11 și 12 din anexa VIII la statutul funcționarilor

Dispozitivul

- 1) Constată că nu este necesar să se pronunțe în cauza F-108/12, Verile/Comisia.
- 2) Domnul Marco Verile și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 379, 08.12.2012, p. 34.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 8 iunie 2016 - Massoulié/Parlamentul

(Cauza F-146/15) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Parlament — Transfer interinstituțional — Exercițiul de promovare 2014 — Cerere de conversiune a rapoartelor de evaluare în puncte de merit — Recalificarea unei reclamații drept cerere — Articolul 90 din statut — Inadmisibilitate vădită)

(2016/C 260/65)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: François Massoulié (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin)

Pârât: Parlamentul European (reprezentați: V. Montebello-Demogeot și M. Dean, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare a deciziei Parlamentului de respingere a cererii de conversiune a raportului de evaluare întocmit în privința reclamantului ulterior promovării sale la gradul AD 12 în puncte de merit

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea domnului François Massoulié ca vădit inadmisibilă.*
- 2) *Domnul Massoulié suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Parlamentul European.*

⁽¹⁾ JO C 68, 22.02.2016, p. 45.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO